

1984 மார்ச் 20 [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

As per Sub-sections 1 and 2 of Section 25 of the Act, "no person shall, without the previous consent of the State Board, bring into use any new or altered let out for the discharge of sewage or trade effluence into a stream or well or begin to make any new discharge of sewage or trade effluence into a stream or well".

என்று இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின்கீழ் எந்தப் பகுதியிலும் இப்படி நடைபெறாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள இது செளகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. அறிக்கை அளித்தல்

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

திரு. தி. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய தணிக்கைத்துறைத் தலைவரின் 1976-77, 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான (சிவில்) அறிக்கைகளில் சில துறைகளுடன் தொடர்பான பத்திகள் மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் பதினாறாவது (ஏழாவது) சட்டமன்றப் பேரவை அறிக்கையை அளிக்கிறேன்.

7. வரவு செலவுத் திட்டம், 1982-83 வாக்கெடுப்பு

(அ) கோரிக்கை எண். 13. நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13-நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,20,58,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. க. பாலன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் நீதி நிர்வாகக் கட்டிடங்கள் பழமையாக இருப்பதை மாற்றி நீதிபதிகளுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் முறையான வசதி ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13-நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,20,58,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

[1982 மார்ச் 20]

திரு. கே. கல்லன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கோத்திரியில் நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13 நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,20,58,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : துணைத் தலைவரவர்களே, குடியாத்தம் நகரில் சிவில் வழக்கு மன்றம் ஏற்படுத்தக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13 நீதி-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,20,58,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : தலைவரவர்களே : வால்பாறை வட்டம் வால்பாறையில் ‘சப் மானிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்’ ஏற்படுத்த வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 13 நீதி-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,20,58,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 14. சிறைச் சாலைகள்

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,47,66,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

திரு. சு. பாலன் : துணைத் தலைவரவர்களே, “ சென்னை சிறைச்சாலையில் கைதிகள் குளிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் நல்ல தண்ணீர் போதுமான அளவு கிடைக்க வழி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க ” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் ரூ. தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,47,66,000-இல் என்ற 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

1982 மார்ச் 20]

திரு. ந. சிவஞானம் : துணைத் தலைவரவர்களே, “தமிழ் கத்திலுள்ள சிறைகளில் நவீன வசதியுடன் உள்ள கழிவு இடங்களை கட்டுவது பற்றி விவாதிக்க”. நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,47,66,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, “ சிறைகளில் உள்ள ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் பத்தாண்டுகள் தண்டனை அனுபவித்தவர்களை பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்ய தமிழக அரசு ஒரு திட்டம் வரையறுத்து வைக்கமாலிருப்பது பற்றியும், நீதிபதி இஸ்மாயில் கமிஷன் செய்துள்ள சிபார்சுகளை அமூல் நடத்தாமலிருப்பது பற்றியும் விவாதிக்க ” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,47,66,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, “ பெரியார் மாவட்டத்தில் புதிதாக விரிவுபடுத்தும் கிளை சிறைச்சாலைகளில் காற்றோட்ட வசதிக்காக ஜன்னல் வைக்கக் கோரி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,47,66,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

(இ) கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,72,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ”.

[1982 மார்ச் 20]

திரு. பெ. க. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான தேர்தல்களை உடனே நடத்தக்கோரி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,72,16,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவரவர்களே, “கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கும் சலுகைகள் (பணிக்காலத்தில் இறந்தால் ரூ. 10,000 கிடைக்க வகை செய்வது பற்றி விவாதிக்க)” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,72,16,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கு. சமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, “கூட்டுறவு அமைப்புகளில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு, தற்போதுள்ள விலைவாசி நிலவரத்தை கணக்கில் கொண்டு குறைந்தபட்சத் தேவையை பூர்த்தி செய்யுமளவுக்குக்கூட ஊதியம் கொடுக்கப்படாமலும், தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அதிகாரிகள் அலட்சியம் காட்டி தகராறு தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்காமலும் உள்ள நிலை பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,72,16,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, “விவசாயிகள் வாங்கியுள்ள (5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் குறைவாக) அனைத்துக் கடன்களையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,72,16,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

1982 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்த 3 கோரிக்கைகளின் பேரில், அரசினுடைய கொள்கை புத்தகங்கள் * அச்சடிக்கப்பட்டு அவைக்குத் தரப் பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நான் படித்ததாகக் கருதி, அவைக் குறிப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய அரிய ஆலோசனையும், கருத்துக்களையும் அறிந்தவுடன், நான் என்னுடைய பதிலைக் கூறுகிறேன்.

* திரு. இ. ராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த அவையிலே விவாதத்திற்கு வைத் திருக்கும் நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள், கட்டுறவு ஆகிய மானியங்களின் மீது நான் சார்ந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். எனக்குப் பின்னால் எங்கள் இயக்கத்தைச் சார்ந்த சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. பழனிப்பன் அவர்கள் நீதி நிர்வாகம் பற்றிப் பேசுவார்கள். நான் சிறைச்சாலையிலே மிகக் கைதியாக ஓராண்டு காலத்திற்கு இருந்தவன் என்ற முறையிலே சிறைச்சாலையைப் பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

சிறைச்சாலைகளில் கழிப்பிடம் போதுமானதாக இல்லை ; எனவே போதிய நவீன கழிப்பிடங்கள் கட்டித் தரவேண்டும். அங்கே கைதிகளை எடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள் ; அதைக் கண்டிப்பாக தடுத்த நிறுத்த வேண்டும். சிறைச்சாலைகளில் குடிநீர் போதுமானதாக இல்லை ; எல்லாச் சிறைச்சாலை களிலும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சிறைச்சாலைகளில் வழங்கும் உணவு தரம் உள்ளதாக இல்லை. அங்கே தரமான உணவு வழங்கப் பட வேண்டும். சிறைச் சாலைகளில் கைதிகளுக்காக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிற அந்த உணவுக் கட்டணத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாச் சிறைச்சாலைகளிலும் மூட்டைப்பூச்சிகளை அறவே ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் அரசு ஈடுபடவேண்டும். அதே

* 138 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

[1982 மார்ச் 20]

போல், மருத்துவ வசதி போதுமானதாக இல்லை : எனவே, மருத்துவ வசதிகளை நல்ல முறையிலே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று எனது கோரிக்கை வைக்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

கூட்டுறவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் பேசுகின்ற இந்த நேரத்தில் எல்லா இடங்களிலும் காவல்துறை துணையோடு கடுமையான முறைகளிலே ஜப்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களுக்காக வீடுகளிலே உள்ள கதவுகள் கழற்றப்படுகின்றன, வீடுகளிலே உள்ள பண்ட பாத்திரங்கள் எல்லாம் ஜப்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவை அத்தனையும் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து இயற்கையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவசாயிகள் கடன் தொகைகளைக் கொடுக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தாளடி இரண்டாவது போகும் என்னுடைய பகுதியிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கண்டுமுதல் சரியாக இல்லை, பதராக இருக்கிறது. மாயூரம், நன்னிலம் குடவாசல் போன்ற பகுதிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி நட்டமடைந்திருக்கின்ற விவசாயிகள் கூட்டுறவுக் கடன்களைக் கண்டிப்பாகக் கட்ட முடியாது. நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அவர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்வது, அவர்களுடைய கடன்களைத் தயவுசெய்து தள்ளுபடி செய்யுங்கள் என்பது தான். விவசாயிகள் இன்றைய தினம் கட்ட மாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை, எங்களால் கட்ட முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே தயவு செய்து தள்ளுபடி செய்து கொடுங்கள், நியாயத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் கேட்கிறார்கள், நீங்களும் தேர்தல் காலத்திலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள், 5 எக்கருக்கு உட்பட்ட விவசாயிகள் அனைவருக்கும் கடன்களை ரத்து செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. சொன்னதைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்கிறேன்.

1892 மார்ச் 20] [திரு. இரே. இராசமாணிக்கம்]

விவசாயிகள் இன்றைக்கு அவமானப்படுத்தப் படுவதாகக் கவலைப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள் எல்லாம் :உயிர்நீப்பின் வாழா கவரிமான்' என்ற முறையிலே வாழ்வை நடத்தக்கூடியவர்கள். அவர்களை அவமானப்படுத்துகிற நேரத்திலே இத்தையெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு வாழ்வதைவிட சாவதே மேல் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களைத் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவேண்டும், 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட விவசாயிகள் அனைவருக்கும் கடன்களை ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு வங்கிகளிலே நகைக்கடன்கள் இப்போது வழங்கப் படவில்லை. நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பிறகு நகைக் கடன்களை நம்பித் தான் ஏழைகள் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். வட்டிக் கடைகள் இல்லாத நேரத்திலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நகைக்கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. எல்லா கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாகவும் உடன் நகைக்கடன் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே எல்லா கூட்டுறவு கிராமச் சங்கங்களிலும் நகைக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்களிலே எதற்காக நிர்வாகக் குழுக்கள் கலைக்கப்பட்டனவோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை. தலைவர்கள் அதிகமாகக் காரைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றும், தொலைபேசிகளில் அதிகமாகப் பேசினார்கள் என்றும், அதிகமாக விளம்பரங்களைக் கொடுத்தார்கள் என்றும் சொல்லித்தான் அந்த நிர்வாகக் குழுக்கள் எல்லாம் கலைக்கப்பட்டன. இன்றைய தினம் தனியுதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு ஏராளமான தவறுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் கூட்டுறவு நிர்வாகம் இன்றைய தினம் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எந்தத் தவறைச் சொல்லி நிர்வாக குழுக்களைக் கலைத்தோமோ அதை விட அதிகமான தவறுகள் தான் மீண்டும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. தனியுதிகாரிகள் தான் தலைவர்களை விட அதிகமாக காரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், தனியுதிகாரிகள் தான் தலைவர்களை விட அதிகமாக தொலைபேசியில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தலைவர்களை விட தனி அதிகாரிகள் தான் அதிகமான விளம்பரங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு நிர்வாகமே இன்றைய தினம் சீராக இயங்கவில்லை சீரழிந்து போய் விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்] [1982 மார்ச் 20]

அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். கூட்டுறவுக்கடன் விநியோகம் செய்வதில் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 100.20 கோடி குறுகியகாலக் கடனும், 2.65 கோடி நடுத்தரக் காலக் கடனும் வழங்கப்பட்டது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 21.52 கோடி குறுகிய காலக் கடனும் 4.25 கோடி நடுத்தர காலக் கடனும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி கடன் வழங்குவதிலேகூட அவர்களால் நல்லமுறையிலே செயல்பட முடியவில்லை. கடன் வசூல் செய்வதிலேகூட அவர்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை. 1973-74 இல் 16.40 கோடி மட்டும் கடன் தவணையாக இருந்தது, அதனுடைய சதவீதம் 17.4 1979-80 இல் 165.07 கோடி கடன் தவணை அதனுடைய சதவீதம் 73.4 ஆகும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குச் வழங்கக் கூடிய உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் தேவைக்கேற்ப கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. மொத்தத் தேவை 1974-75 இல் 4.88 லட்சம் மெட்ரிக் டன் ஆகும். வழங்கியது 2.83 லட்சம் மெட்ரிக் டன்; அதேநேரத்தில் 1980-81 தேவை 9.59 லட்சம் மெட்ரிக் டன்; வழங்கியது 1.44 லட்சம் மெட்ரிக் டன். இப்படி தேவையான உரத்தை கூட வழங்க முடியவில்லை. 1980-81 நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவசாயிகளிடத்திலேயிருந்து வரவேண்டிய குறுகிய காலக் கடன் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது அசல் 80 கோடி; வட்டி 15 கோடி ஆக 95 கோடி விவசாயிகளிடமிருந்து வரவேண்டுமென்று கணக்கிட்டிருக்கிறோம். அதிலே 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக இருக்கிற சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து வரவேண்டிய அசல் 35 கோடி, வட்டி 7 கோடி என்றும் 42 கோடி வரவேண்டுமென்று கணக்கிட்டு, 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக இருக்கிற விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் அத்தனையும் தள்ளுபடி செய்யப்படுமென்று அறிவித்து அதற்கு 42 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆனால் அரசு இன்று தள்ளுபடி செய்திருப்பதாக அறிவித்து இருக்கிற தொகை, ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் சட்டப்பேரவையில் எழுத்து மூலமாக அளித்திருக்கிற பதிலில் 92 கோடியே 67 லட்சத்து 51 ஆயிரம் ரூபாய் தள்ளுபடி செய்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு பிறகு இன்றையதினம் ஏழை விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் அப்படியே இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறோம். 31-12-1981ல் விவசாயிகள் சங்கங்களுக்கு செலுத்தவேண்டிய தவணை தவறிய கடன் பாக் 118.17 கோடி உள்ளதென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசு மத்திய வங்கிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணம் 80-ஆம் ஆண்டில் வழி வகை முன் பணமாக 50.13 கோடி ரூபாய் வழங்கியிருப்பதாக இந்த கொள்கை குறிப்பில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அரசு வழங்கியிருக்கிற சலுகைகள் அதிகமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் 5 ஏக்கருக்கு உள்பட

1982 மார்ச் 20] [திரு. இ.ர. இராசமாக்கம்]

பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கிற கடன் ஏன் அப்படியே நிற்கிறது என்பதை அவுச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழிவகை முன் பணம் மத்திய வங்கிகளோடு நிற்கிறது. விவசாயிகளுக்கு போய் சேருவதில்லை. விவசாயிகளுடைய கடன் பாக்கிக்காக அது வரவு வைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனி வியாபாரிகளிடமிருந்து விவசாயிகளை மீட்க, அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு சரியான விலை கிடைக்கச்செய்ய இடைதரக்களால் விலைவாசி ஏற்றி நுகர்வோருக்கு அதிக விலையிலே வாங்குகிற சூழ்நிலையை மாற்றி, பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுவதை தடுத்து இந்த நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒன்றால் தான் அதை செய்து முடிக்க முடியும் என்ற கொள்கையோடு இந்த அரசு பணியாற்றி வருகிறது. தமிழகத்தில் மொத்த விவசாயிகள் குடும்பங்கள் 53.14 லட்சம் ஆகும். இதிலே சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாயிகளுடைய குடும்பங்கள் 42.05 லட்சமாகும். கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்க்கப்பட்ட குடும்பங்கள் 42.04 லட்சமாகும். இதிலே சிறு விவசாயிகளுடைய குடும்பங்கள் மிகச் சிறு விவசாயிகளுடைய குடும்பங்கள் 32.03 லட்சமாகும். கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்க்கப்பட்டவர்களுடைய சதவீதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 99 சதவீதத்தினர் கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே 96 சதவீதத்தினர் சிறு மிகச் சிறு விவசாயிகள் என்று இங்கே கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆறாம் 5 ஆண்டு திட்டத்திலே மொத்த விவசாய குடும்பங்கள் அனைத்தும் கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த அரசின் திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். நாட்டு மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த 99 சதவீதத்திலே 96 சதவீதத்தினர் சிறு விவசாயிகள். மிகச் சிறு விவசாயிகள் என்றால் 3 சதவீதத்தினர் பெரிய விவசாயிகள், கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று பொருள். மூன்று சதவீதமே இருக்கிற அந்த பெரிய விவசாயிகள் ஏறத்தாழ 80 சதவீத கூட்டுறவு கடனை அவர்களே விழுங்கிக்கொண்டு நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறையை அழிப்பதற்கு திட்டத்தை செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்து, 96 சதவீதம் இருக்கிற சிறு விவசாயிகள், மிகச்சிறு விவசாயிகள் 20 சதவீதம் கடன் மட்டுமே பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் 3 சதவீத பெரிய விவசாயிகள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் 30 சதவீத கடனை பெற்று இந்த அரசுக்கு கடன் பாக்கிகளை கட்டாமல் இந்த அரசினுடைய நடவடிக்கை குன்றுகிற வகையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1982 மார்ச் 20]

[முற்பகல் 11-00]

இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால்தான் ஏழை, எளிய, சிறு, குறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நாராயணசாமி நாயுடு தலைமையிலே விவசாய சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலே, கூட்டுறவுத் கடனைத் திருப்பிக் கட்டாமல், அதையெல்லாம் முடக்குகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்படி ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற அவர்கள் சுயநல இலாபத்திற்கு சில அரசியல் கட்சிகள்கூட துணைபோகியிருக்கின்றன—தூண்டிவிட்டன. அவர்களோடு உடனிருந்து இந்த அரசுக்கு எதிராக இருந்து பல போராட்டங்களை நடத்தினார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதன் காரணமாக, ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கு ரூ. 136 கோடி அளவுக்குக் கடன் வழங்கி வந்த சூழ்நிலை மாறி, சாதாரணமாக, ரூ. 50 கோடி, ரூ. 18 கோடி என்று கடன் வழங்குகின்ற நிலைமை வந்துள்ளது. அதிக நிலுவை இருப்பதன் காரணமாக, மத்திய வங்கிகளிலே இருந்தும், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகளிலிருந்தும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதோடு, கூட்டுறவுத் துறையைச் சபிக்கின்ற நிலையையும் இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள் இருந்தாலும், இந்த அரசு பொறுமையாக, பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இதையெல்லாம் சந்திக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், விவசாயிகளுக்கு ரூ. 96 கோடியை அளவுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளித்து, விவசாயிகளுடைய நிலையைப் பாதுகாத்தது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், குறுகிய காலக் கடன்கள் மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. மத்திய கால கடன்கள் நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. அதிக நிலுவை உள்ள ஆரம்ப நிலவள வங்கிகளுக்கு அரசு உதவித் தொகை வழங்கி, அந்த வங்கிகளும் கடன் கொடுக்கின்ற தன்மையை ஏற்படுத்தியது. அதே போல், மாநில வங்கிக்கு அரசு உதவி அளித்துக் கடன் கொடுக்கின்ற தகுதியை ஏற்படுத்தி உள்ளது அதன் காரணமாக, இந்த ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் உளமாறப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை ஆரம்ப இயக்கமாக அடிப்படை அமைப்பாக சுமார் 4,700 கிராம விவசாய சேவா கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசமாணிக்கம் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கிற நிர்வாகத்தைக் கலைத்ததன் காரணமாக கூட்டுறவுத் துறை

1982 மார்ச் 20]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

செயலிழந்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் குறிப்பிடுகின்ற 4,700 கிராம் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சேவா சங்கங்களிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதிலே இயக்குநர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அந்தப் பொறுப்பை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இருக்கிற அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அந்தச் சங்கங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த அரசு போடுகின்ற திட்டங்கள், சரிவர, ஏனென்றாலும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேராதவாறு அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கிற தலைவர்கள்தான் தடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டத் தயராக இருக்கிறேன் காரணம், இந்த அரசு 40,000 ஆதி திராவிடர்களைக் கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்த்து, அவர்களுக்கு ரூ. 40 இலட்சத்தை மானியமாக வழங்கி அவர்களுக்குக் கடன் தருகின்ற வசதியை ஏற்படுத்துகின்ற திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்தது. ஆனால் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற ஆரம்ப விவசாய சேவா கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அவர்களை உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல் கடன் வழங்குவதிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

திரு. ப. தீர்த்தராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள், கூட்டுறவு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு என்பது காந்திமகான் கண்ட கனவை நினைவாக்குகின்ற வகையிலே, கிராம இராஜ்யத்தை, இராம இராஜ்யமாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு இயக்கம். அந்த இயக்கம் 1967 வரை சீரோடும் சிறப்போடும் செய்மையாக இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே முதன்மை இடத்தைப் பெறும் வகையிலே தமிழகத்திலே நடைபெற்று வந்தது. 1967-க்குப் பின்னாலே, நடைபெற்ற கோளாறின் காரணத்தினாலே, இன்று கூட்டுறவு இயக்கம் சிதைந்து, சீர் குலைந்து மூதறிஞர் இராஜாஜி சொன்னதைப்போல் கூட்டுறவு இயக்கம் நாட்டைப் கெடுக்கும் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே, இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தேர்தல்களை நடத்தாமல் தனி அதிகாரிகளை நியமித்திருப்பதால் தற்பொழுது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படை இலட்சியத்திற்கே மாறுபட்டதாக அது அமைந்திருக்கிறது.

[திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

[1982 மார்ச் 20]

அரசியல் இலாப நோக்கத்தோடு கடன் வசூலைத் தள்ளி வைப்பதன் காரணமாகவும், பின்னி லோன் காரணமாகவும் விவசாயிகள் மீது கடன் சுமையை அதிகமாகச் சுமத்தி அவர்களுக்கு அளவுக்கு மீறிய கடன் ஏற்பட்டிருப்பதால் அந்த விவசாயிகள் இன்றையதினம் தள்ளாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஐபிசி செய்வது தேவையானதுதானா என்பதைச் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். வறட்சி தலைவிரித்தாடி இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையில் கடன் வசூலும் மிகவும் தீவிரமாகவும் இருக்கிறது. இதை அரசு கவனித்து அவர்களுக்குச் சலுகை வழங்குவது சற்று நியாயமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 6 சதவீதம், 7 சதவீதம் என்று கடன் வாங்கியிருந்தார்கள். அந்தக் கடன்களை அவர்கள் திருப்பிக் கட்டாத காரணத்தால் வட்டியையும் சேர்த்து அதைப் புதிய கடனாக அறிவித்து இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கேற்ப 13 சதவீத வட்டி என்று ஆக்கியிருப்பதால் அவர்களமீது பெரும் கடன் சுமை சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது அரசு செய்த தவறான செயல் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பலயிடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன, வாடகைக்கு எடுத்து நடத்தப் படுகின்றன. அது அரசின் இயக்கமாகையால் அரசின் பணத்திலிருந்தே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைநகரமாகிய சென்னையில் இருக்கின்ற காமதேனு கூட்டுறவு அங்காடிக்குக்கூட சொந்தமாக கட்டிடம் இல்லாமல் அளவுக்கு மீறிய வாடகை கட்டப்படுகிறது. இதையெல்லாம் மாற்றும் வகையில் கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டிடங்களை கட்டி வாடகை கொடுக்கின்ற அந்தச் செலவினங்களைக் குறைப்பது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் ரிட் மனுவிற்குக் கட்டணம் நூறு ரூபாய் என்று இருந்ததை தற்பொழுது அரசு 200 ரூபாய் என்று உயர்த்தி உள்ளது. ரிட் என்பது ஒவ்வொரு குடிமகனும் தன்னுடைய உரிமையைப் பாதுகாத்து கொள்ளுகின்ற சாதனமாகும். இதற்கு இந்த அளவிற்குத் தொகையை உயர்த்தியிருப்பதால் சாதாரண மக்கள் ரீதி பெறமுடியாமல் போகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தும். நீதி என்பது சுலபமாக சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கின்ற நிலையில் பண வசதி படைத்தவர்கள்தான் நீதிபெற முடியும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. மருத்துவத் துறையில் இருப்பதைப் போல மருத்துவ நிபுணர்களின்

1982 மார்ச் 20]

[திரு. ப. திர்த்தராமன்]

ஆலோசனைகளும் உதவியும் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அளவிற்கு அரசு இன்றையதினம் நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதைப் போல, சட்டத்துறையிலேயும் சட்ட நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளும், உதவியும் சாதாரண மக்களுக்கும் கிடைக்கும் அளவிற்கு அரசு செய்ய வேண்டுமென்பதை என்னுடைய ஆலோசனையாக இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்ட உதவி இருக்கிறது, ஆனால் சட்ட நிபுணர்களின் உதவி இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீதிபதி என்றால் அவர் கடவுளுக்குச் சமமாக மதிக்கப்படுபவராக நமது அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கருதுகிறோம். ஆனால் சமீபத்தில் சில நீதிபதிகளைப் பற்றி வரும் செய்திகளைப் பார்த்தால் அந்தப் பதவியின் மீது உள்ள நம்பிக்கையை இழக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. நான் அனைவரையும் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஒருவர் தவறு செய்தாலும் நீதித் துறையைப் பற்றியே அவ்வாறு நினைக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

* * * *

சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே இதுவரையில் அரிசன சமூகத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதி இல்லை என்று நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அதைக் கணக்கிலே கொண்டு அந்த நீதிமன்றத்திற்கு அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களை நீதிபதிகளாகப் போட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு மொபைல் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டுவந்தேன். அந்தத் தொகுதியிலே சரியான பஸ் போக்குவரத்து இல்லாததால் 50, 60 மைல் தூரம் சென்று கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

ஒரு நாளைக்கு முன்னதாக சென்றால்தான் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு செல்ல முடிகிறது. அந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பொன்னகரத்தில் ஒரு மொபைல் கோர்ட்டு அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறைச்சாலை துறையை அரசு கார்ப்பரேஷனாக ஆக்கினால் நல்லது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காவல்துறை அதிகாரிகளை சிறைத் துறை அதிகாரிகளாக நியமிப்பதால் பல சங்கடங்கள் அங்கே உருவாகிறது. ஆகவே கார்ப்பரேஷனாக இருந்தால் ஒரு குழு அமைத்து சிறந்த ஆலோசகர்களை அமைத்து அந்த துறை சிறப்பாக செயல்படலாம் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 மார்ச் 20]

*திரு ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. “சமூகத்துடன் இணைந்து நன்றாக செயல்பட உரிய பயிற்சிகளை நல்கி சீர்திருத்துவதே இத்துறையின் நோக்கம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதே நேரத்தில் சிறைக் கைதிகளுக்கு கிடைக்கும் அனுபவம் வேறுவிதமாக உள்ளது. நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் கூறும்போது, “சிறையில் லஞ்சத்தின் வளத்திற்கு அளவேயில்லை, இதனால் கீழிருந்து மேல் உள்ள சிறை நிர்வாகம் ஊழலாக உள்ளது”

Potential for corruption is unlimited and that is the reason why the entire jail administration from the top to bottom is corrupt. என்று சொல்லி இருக்கிறார்.

இங்கே நான் ஒரு நிகழ்ச்சியை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருச்சி சிறைச்சாலையில் 1979-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28-ஆம் நாள் அன்று ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் ஆபீசில் இருந்து ஆடிட் பார்ட்டி வந்தது. அவர்கள் வந்த உடனே அங்கே உள்ள ஸ்டாக்குக்கு சீல் வைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அதைச் சீல் செய்யவில்லை. 11 மணிக்கு வந்தார்கள். உடனே வெளியே போய்விட்டார்கள். அப்போதும் சீல் செய்யவில்லை. அதற்குப் பிறகு மாலை 4-00 மணிக்கு வருகிறார்கள். இதற்கிடையிலே அந்த ஜெயில் நிர்வாகிகள் அங்கே இருந்த உபரி, அரிசி, பருப்பு போன்ற பொருள்களை ஒளித்து வைத்துவிட்டார்கள். அப்படி ஒளித்து வைக்கப்பட்ட மூட்டைகளின் எண்ணிக்கை 19. மீண்டும் அந்த ஆடிட் பார்ட்டி மாலை வந்தபோது, அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிறைக் கைதிகள் இது குறித்து அவர்களிடம் சொல்லுகிறார்கள். அவை அத்தனையும் எடுக்கப் படுகிறது. 1900 கிலோ இருக்கின்றது. அதைப் பார்த்துவிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நிர்வாகம் மாலை 6-00 மணி ஆகிவிட்டது. நீங்கள் எல்லாம் ‘செல்’ லுக்குப் போங்கள் என்று அவர்களை விரட்டி அனுப்பி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறிப்பிருக்கின்றது. நான் நினைக்கிறேன் சிறையைத் திருத்துவது இந்தத் துறையின் நோக்கம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் சிறையை அதிகாரிகள் இப்படித்தான் திருத்துகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே கொடுக்கக்கூடிய உணவைத் திருடுவதுதான் சிறையை சீர்திருத்தும் முறைகளா என்பது என்னுடைய கேள்வி.

அதேபோல பாளையங்கோட்டைச் சிறைச்சாலையில் சாம்பார் மிக நன்றாக இருக்கும். அந்த சாம்பாரில் டால்டா மிதக்கும். அப்படி மிதக்கின்ற டால்டாவை அப்படியே எடுத்து வீட்டுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். நானே என் கண்ணாலே பார்த்தேன். அதை யார் செய்தார்கள் என்று சொன்னால்,

1982 மார்ச் 20] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

அவர்களுக்குப் புரமோஷன் கிடைத்துவிடும் நிலை உள்ளது. ஏனென்றால் இப்போது முருகேசன் கமிஷன் சுட்டிக்காட்டிய அதிகாரிகளுக்குப் புரமோஷன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். திருச்சி ஜெயிலிலே இருந்தவருக்குப் புரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இஸ்மாயில் கமிஷனில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் புரமோஷனிலே போயிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தத் தவறை யார் செய்தார்கள் என்ற ஆதாரத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டாமல் தவறைச் சுட்டிக் காட்டினால் அவர்களுக்குப் புரமோஷன் கொடுத்துவிட்டோம் என்று கூறுவது, வழக்கறிஞரான மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு அது சரியல்ல. நீங்கள் ஆதாரத்தைக் கொடுங்கள். கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுப்போம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுத்தபிறகு, நானும் சென்று நடவடிக்கை எடுத்து, இந்த அவையிலேயே பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். நடவடிக்கையையும் எடுத்திருக்கிறேன்.

திரு ரா. கிருஷ்ணன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவைகளெல்லாம் நடைபெறுகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் கூறியிருப்பது, “சிறை அறைகள் படுமோசமாக உள்ளது. இதனால் கைதிகள் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தும், மருத்துவமனை படுக்கைக்கு போய்விட ஏற்பாடு செய்வதால் மருத்துவர்களும் லஞ்சம் பெறுகின்றனர். சிறைச்சாலையில் பணியாற்றும் சில மருத்துவர்கள் வேறு இடம் போக விரும்புவதில்லை.” என்று எந்த அளவுக்கு லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார். இதைத் திருத்தவேண்டும் என்பதை என்னுடைய கோரிக்கை.

இந்தப் பரோவை 5 நாட்கள் வீதம் 3 தவணைகளில் கொடுக்கலாம் என்பதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். காரணம் என்னவென்றால் 3 நாட்கள் என்றால், போக வரவே அது சரியாகிவிடும். ஆகவே, இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று, இப்போது புதியதாக இருக்கக் கூடிய சுப்ரிம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் 78-க்கு முன் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆயுள் கைதிகள், அவர்கள் 10 ஆண்டுகள் முடிந்த உடனே அவர்களை அட்வைசரி போர்ட்டுக்கு வைக்கலாம் என்பது பரிந்துரை. ஆனால் 78-க்குப் பிறகு செக்ஷன் 433-ஏ சி. ஆர். பி. சி.-படி தண்டனை பெற்றவர்கள், 14 ஆண்டுகள் நிரம்பி இருக்கவேண்டுமென்பது சுப்ரிம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு. அந்த அடிப்படையிலே மதுரைச் சிறையிலே

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1982 மார்ச் 20]

மட்டும் இன்றைக்கு 8 ஆண்டுகள் முதல் 17 ஆண்டுகள் வரையில் இருக்கக் கூடிய கைதிகள் 128. அதில் 17 ஆண்டுகளாக இருக்கக் கூடியவர் விளங்காத்தூர் கேடங்கிராமன் என்பவர். 17 ஆண்டுகள் மதுரை சிறையிலே இருக்கிறார். அதேபோல் வேட்டைக் காரன்பட்டி, வெங்கரச்சி, முத்தையா, கருப்பையா போன்றவர்கள் 14 ஆண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். இப்படி 12 ஆண்டுகள் முதல் 17 ஆண்டுகள் வரையில் இருப்பவர்கள் 60 பேர். 10 ஆண்டுகள் முதல் 12 ஆண்டுகள் வரை இருப்பவர்கள் 33 பேர். 8 ஆண்டுகள் முதல் 10 ஆண்டுகள் வரையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் 34 பேர்.

ஆகவே, கேரளாவிலே கூட ஈ. கே. நாயனார் தலைமையில் ஆட்சி உருவான உடனே, 8 ஆண்டுகள் தண்டனை முடிந்தவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட்ட நிலைமையை நாம் அறிவோம். ஆகவே, இன்றைக்கு பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா நடக்கிறது. இதை காரணம் காட்டி இந்த 8 ஆண்டுகள் தண்டனை முடிந்தவர்கள் அத்தனை பேரையும் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு நரசிம்மன் கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் செக்ஷன் 433-ஏ ஆப் சி. ஆர்.பி.சி. என்பதை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பரிந்துரை செய்யவேண்டுமென்பது இந்தப் பரிந்துரை. அதையும் இந்த அரசு என்ன செய்தது என்பது இங்கே குறிப்பிடவில்லை. அதே மாதிரி ரிமாண்ட் செய்து கோர்ட்டுக்கு போகக்கூடிய நேரத்தில் கொடுக்கக் கூடிய மதிய சாப்பாடு 75 காசு. அது மிகமிக கேவலம். அதைப் போல் மாலையில் போய்ச் சேருகிறோம். 6 மணி ஆனவுடனே சிறைச்சாலையில் சாப்பாடு கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, இரவு நேரங்களில் பட்டினியாக இருக்க நேரிடுகின்றது. அதைப் போன்று புத்தகங்கள், குறிப்பாக, ஏங்கல்ஸ் எழுதிய குடும்பம், தனிச் சொத்து, அரசு போன்ற புத்தகங்களை கொடுப்பதற்கு வழியில்லை. கோயில் கட்டுகிறார்கள். கட்டட்டும். நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பிள்ளையார் கோயில், ஐயப்பன் கோயில் எல்லாம் இருக்கட்டும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களைப் படிப்பதற்குக் கூட அனுமதி கொடுக்கக்கூடாதா? இதுதான் என் கோரிக்கை. இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும், மாலை 6 மணி ஆன உடனே செல்லில் அடைப்பதை 9 மணியாக ஆக்கவேண்டுமென்று பரிந்துரை. அதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும். உரிமைகள், கடமைகள் ஆகியவற்றை தமிழில் எழுதி எல்லோருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும் அளவில் வைக்க வேண்டும். கேன்டனைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றைக்கு

1982 மார்ச் 20] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

பாளையங்கோட்டை சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கேன்டின் அது ஊழியர்களின் கேன்டின். நாம் கேட்கக்கூடியது அந்த கைதிகளுக்கு. ஆனால் அங்கு வைத்திருப்பது ஊழியர்களுக்காக வைக்கப்பட்ட கேன்டின். ஆகவே கேன்டனை தாராளமாக வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதே போல், நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரையில், கோவையில் ராதாகிருஷ்ணா மில்ஸ் ஒனர்ஸ், — ஜெயலக்ஷ்மி, ஜோதி மில்ஸ், என்று இருக்கின்றது. இந்த மில்லைப் பொறுத்த வரையில் குடும்பத் தகராறு இருந்து வருகிறது. ஒருவர் கோர்ட்டுக்கு சென்று மில்லை மூடவேண்டுமென்று ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குகிறார். அதில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை, கோர்ட்டிலேயிருந்து செய்யக்கூடிய இந்த காரியத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு வழக்குகள் எல்லாம் ஏராளமாக தேங்கி இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 6 சப்-கோர்ட்டிலே அடிஷனல் பப்ளிக் பிரொஸிக்யூட்டர்கள் கிடையாது என்று எனக்கு சொல்லப்பட்டது. 5 சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே மேஜிஸ்ட்ரேட்டே இல்லை.

நீதிபதிகள் சம்பளம் போதாது என்பது நீண்ட நாள் கோரிக்கை. மாடவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய நீதிமன்றம் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய குவார்ட்டர்ஸ் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் டவுன் பஸ்ஸிலேதான் போக வேண்டும். அதாவது குற்றவாளி காரிலே போகிறார். ஆனால் நீதிபதியோ, டவுன் பஸ்ஸிலே தொங்கிக் கொண்டு போகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்றால், எல்லோரும் ஒரே இடத்திலே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு வேன் கொடுக்கலாம் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

[முற்பகல் 11-20]

*திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கைமீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்] [1982 மார்ச் 20]

நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒரு வலுவான மண்டல விநியோக மையம் அமைப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அது சென்னை, ஆற்காடு சாலையில் கோடம்பாக்கத்தில் 101.41 இலட்சம் ரூபாய் முதலீடு நிதி உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்படுவதில் மிகவும் மகிழ் கிறேன். இரண்டாம் கட்டமாக எங்கள் வடாற் காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்த உத்தேசித்துள்ளதற்கு மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கே 20 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, விற்பனை செய்வது என்பது தமிழக மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயனளிக்கும் ஒரு நல்ல திட்டமாகும். இதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

தற்போது கிராமப்புறங்களிலே 11,101 கூட்டுறவுக் கடைகள் இருக்கின்றன என்பதும், ஒரு கடைக்கு வருட விற்பனை 9,000 ரூபாய்க்கு நடைபெறுகிறது என்பதும் 1982-83-ஆம் ஆண்டில் 100 கோடி ரூபாயைத் தாண்டிவிடும் என்பதும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது; பாராட்டுகிறேன். மேலும், இந்த கடைகளின் விற்பனையை பெருக்குவதற்கும் அதிகமான கடைகளைத் திறப்பதற்கும் நம்முடைய அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டம் 100 கோடி ரூபாயைத் தாண்டி, அதற்கு மேலும் செல்வதற்கு வெகுவாக ஒரு விரைவானத் திட்டத்தையும் சட்டத்தையும் கொண்டுவந்தால், அங்கே இருக்கிற கிராமக் கூட்டுறவுக் கடைகள் மூலம் கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். கிராம மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் முறையில் அந்தக் கடைகள் பணியாற்ற வேண்டும் அல்லது அந்தக் கடைகளை முழுநேரக் கடைகளாகச் செயல்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், கிராமங்களானாலும் சரி, மற்ற இடங்களானாலும் சரி, அங்கே இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட அந்தச் சங்கங்களின் நிர்வாகப் பொறுப்புகளில் பெண்களுக்கும் இடமளிக்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட பெண்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைப்பதாக இந்தத் திட்டத்திலே கொள்கை அளவில் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அங்கே பெண்களை போடும்போது நிச்சயமாக மக்களுக்கு இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பற்று அதிகமாக ஏற்படும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஏப்ரல் மாதம் முதல் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினால் கூட அந்தச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க உதவியாக ருக்கும்.

1982 மார்ச் 20] [திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

மாவட்டந்தோறும் சர்க்கரை ஆலைகளிலும் மற்ற மத்திய மாநில மாவட்டக் கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் நிர்வாகஸ்தர்கள் இல்லாத குறை இருக்கிறது. அங்கே ஆலோசனைக் குழுக்களும் இல்லை. அதனால், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் சரியாக நடைபெறவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு பொது மக்களிடையே அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை பயக்குகின்ற வகையிலே எல்லா நிறுவனங்களிலும் ஆலோசனைக் குழுக்களையும், நிர்வாகஸ்தர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1982-83-ஆம் ஆண்டில் 24 உரிமை இயல் நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு அனுமதி அளித்துள்ளதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய அரசு 1977-ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் அதிகமான நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பொதுமக்கள் நன்றாக அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் தெளிவுபட விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த 24 உரிமை இயல் நீதிமன்றங்களில் ஆற்காடு நகரில் பொதுமக்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவும், என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவும் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இரண்டாம் வகுப்பு துணை குற்றவியல் நீதிமன்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்த அனுமதித்துள்ளமைக்கு என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் என் சார்பிலும் உளம் கணிந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளில் இருக்கிற கைதிகளுக்கு படிப்பதற்காக, பத்திரிகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இன்றைய தினம் 7 பத்திரிகைகள் சிறைச்சாலைகளுக்கு போடப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளையும் கைதிகள் படித்து, வெளி உலகத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கூடுதல் நீதிமன்றங்கள் எத்தனை? எத்தனை நீதிமன்றங்கள் தொடங்கப்பட்டு இந்த தமிழக மக்கள் அதனால் பயனடைகிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அதைப்போல பொதுமக்களும் அறியும்படி செய்ய வேண்டும். அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

[1992 மார்ச் 20]

கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாத மக்கள், வசதியற்ற மக்கள், சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் இலவசமாக சட்ட ஆலோசனைப் பெறுவதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த நல்ல திட்டத்தை இன்றைக்கு தமிழக அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அதை நான் மனதார பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த தலைமை செயலகத்திலேயே ஒரு துறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியானால்தான் நல்ல முறையில் இது செயல்பட முடியும் ; அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப் பெற்றது). இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததால், இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோவைத்தம்பி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதித்துறை, கூட்டுறவுத் துறை, ஜெயில் துறை ஆகிய மூன்று துறைகள் மீதான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் நடைபெறுகிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 2½ நிமிடம், 3 நிமிடம் என்கிற வகையில் தான் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டு, பின்னர் மணியடிக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, எந்த வகையில் இந்த நீதி வழங்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தந்தக் கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப நீதி வழங்கப்படுகிறது.

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டம் மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒரு சிலவற்றை கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தின் மீது எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், கூட்டுறவு அமைப்பின் அடிப்படையில்தான் இயங்க முடியும் என்ற அளவிற்கு கூட்டுறவு இயக்கம் வலுப்பெற்று இருக்கிறது என்பதை நம்மாலே உணர முடிகிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கமாக இருப்பதால், அதனுடைய வெற்றி தோல்விகள் அதனைக் கையாளுகின்ற முறையில் இருக்கிறது என்பதை நம்மாலே உணர முடியும். ஆனால், கடந்த காலங்களில் அந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை இயக்கியவர்களால் ஏற்பட்ட தவறால் அந்த கூட்டுறவுத் துறை எங்கே நசிந்து விடுமோ என்கிற ஒரு நிலையில் இருந்தது. ஆனால்

1982 மார்ச் 20]

[திரு. செ. செம்மலை]

இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் சீரிய நடவடிக்கைகளாலே, வாடிய பயிர் மழை நீரைக் கண்டது போல், அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்றைக்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறையிலே நல்ல பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இருப்பினும், கூட்டுறவுத் துறையில் என்னதான் சீர்திருத்தம் செய்தாலும், ஒட்டைப் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் ஊற்றினால் ஒழுகிக்கொண்டே இருப்பதைப்போல், கூட்டுறவு சட்டத்தில் இருக்கும் ஒட்டைகளால் அது முழுமையான பலனை எய்த முடியவில்லை. அதன் காரணமாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே நல்ல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக அந்த ஒட்டைகளை அடைத்து சட்டம் திருத்தம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அறிமுகப்படுத்தி, அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் குறைபாடுகளை நக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில், கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்ற தத்துவத்தை மாற்றி, கூட்டுறவே தன்னுயர்வு என்கிற வகையில் அதைப் பரம்பரைச் சொத்தாக, வாரிசாக நினைத்து, வேண்டியவர்களுக்கு எல்லாம் லோன் கொடுத்து, அதை பிணாமியாக எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமைகள் இருந்தன. அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் 2 முறைக்கு மேல் எவரும் தலைவராகவோ, இயக்குநராகவோ இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் சட்ட திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இயங்கி வருகின்ற விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏதோ “ லோன் சொசைடிகளாக ”—கடன் வழங்குவதற்கு மட்டுமே உள்ள சொசைடிகளாக இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்தில் பல்வேறு விதமான பணிகள் நடந்து வந்தாலும் இது போன்ற தவறான கருத்து இருந்து வருகிறது. எனவே, அந்த சொசைடிகளை நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த கூட்டுறவு விவசாய சேவைச் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதனுடைய அமைப்பு முறைகளையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். பால் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம். கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பவைகள் எத்தகைய

[திரு. செ. செம்மலை]

[1982 மார்ச் 20]

அமைப்பு முறைகளை கூட்டுறவுத்துறையில் வைத்துள்ளனவோ அந்த முறையில் இதையும் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக விவசாய சேவை சங்கங்களை கிராம அளவில் விவசாய உற்பத்தியாளர் சங்கம் என்றும், மாவட்ட அளவில் விவசாய உற்பத்தியாளர் ஒன்றியம் என்றும், மாநில அளவில் விவசாய உற்பத்தியாளர் இணையம் என்றும் 3 டயர் சிஸ்டத்தைக் (3 அடுக்குமுறை காண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் அந்த விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யவும், இடுபொருள்களை வாங்கவும் கடன்களை பெறமுடியும். உற்பத்தி செய்த பொருள்களை நியாயமான முறையில் அந்தச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்யவும் முடியும். கொள்முதல் செய்த பொருள்களை விற்பனை அல்லது விநியோகம் செய்யவும் முடியும். இதன் காரணமாக இடைத்தரகர்கள், தனி வியாபாரிகள் தலையீடு தவிர்க்கப்படுவதுடன், விலைவாசி ஏற்றத்தையும் ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்த முடியும். உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவும் வழி ஏற்படும். ஆகவே, இந்த வகையில் விதிமுறைகள் மாற்றப்படுவதற்கான வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, கூட்டுறவுத் துறை ஒவ்வொன்றுக்கும் அரசை எதிர்பார்க்கும் நிலைமை மாற்றப்பட்டாகவேண்டும். நலிந்த கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், அமைப்புகளுக்கும் உதவுவது அரசின் கடமையாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கும் உதவவேண்டும் என்பதற்காகவே அவற்றை நலிவு அடையச் செய்வது நல்லதல்ல. எனவே அதுபோன்ற அமைப்புகளை சீர்திருத்திக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் எந்த நோக்கத்திற்காக கூட்டுறவு சங்கங்களிலே கடன் வாங்குகிறார்களோ அந்த நோக்கத்திற்காக அந்தப் பணத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது.

[முற்பகல் 11-30]

இன்றைக்கு விவசாயிகளைப் பொருத்தவரையில் அவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு, அவர்கள் கேட்கிற அளவுக்கு கடன்கள் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வழங்கப்படுவதில்லை. எனவே மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரே அடிப்படை அல்லது ஒரே அளவு கோல் என்ற முறையில் வைத்து இந்தக் கூட்டுறவு கடன்களே வழங்கப்படக் கூடாது. ஏனெனில் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், நிலத்தின் தன்மையும், கூலி வித்தியாசமும், உரம்போன்றவைகளின் தேவையும், தண்ணீர் தேவையும் வித்தியாசப்படும். இடுபொருள்களும் தற்போது விலையேறிவிட்டன. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் கடன்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். அதுவும் நம்முடைய கூட்டுறவுத் சங்கங்களில் கடந்த 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிர்ணயிக்கப்பெற்ற அளவுகோலை

1982 மார்ச் 20]

[திரு. செ. செம்மலை]

வைத்துக் கொண்டு கடன் வழங்கி வருகிறார்கள். உதாரணமாக சொல்லவேண்டுமானால், தற்போது நெல் பயிரிடுவதற்கென்று 1,500 ரூ. செலவாகிறது என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 600 அல்லது 750 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ள அந்த விவசாயி வாங்கிய கடனை வாங்கிய நோக்கத்திற்கு பயன்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிற காரணத்தால், கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதிலும் கிரமம் அடைகிறான். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், விவசாயிகளுக்கு கடனை வழங்குகிறபோது, அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிற தொகையை, அல்லது அவர்கள் கேட்கிற தொகையை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக அந்தக் கடனை பெறுகிறார்களோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றச் செய்வதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவுச் சங்க அமைப்பின் மூலம், நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் கிராமப் புறங்களிலும் உணவுப் பொருள்களை நியாயவிலையில் கிடைக்கச் செய்வதன் மூலம், கிராமப்புறங்கள் பெரிதும் பயன் அடைந்துள்ளன. அதிலேயே மொத்தமாக பொருள்கள் சேகரிக்கப்படுவதால் விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன்மூலம் அனைத்து உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அதேபோல உணவு விடுதிகளில் உணவுப் பண்டங்களில் விலை ஏற்றத்தை தடுப்பதற்கு இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் சென்னையிலும் மாவட்ட தலைநகர்களிலும் அல்லது அங்கே முக்கியமான இடங்களிலும், பரிட்ச்சார்த்தமான கூட்டுறவு உணவு விடுதிகளை ஏற்படுத்தி நடத்திப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் இன்றைக்கு உணவு விடுதிகளில் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தை ஓரளவிற்கு நேரடியாக கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் இருக்கும் பல சங்கங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள், சுமார் 51 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள், பணி பாதுகாப்பின்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போன்று குடும்பநலத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதோடு, மற்ற வசதிகளையும் செய்துகொடுத்து, அவர்களுடைய பணிக்கு பாதுகாப்பு அளித்து, அவர்கள் வாழ்வில் நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் சிறைகள் மற்றும் கூட்டுறவு சம்பந்தமான 3 மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது, மிகக் குறுகிய

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 20]

காலத்தில் கருத்து தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் நின்றிருக்கிறேன். இருந்தாலும் பார்க்க வேண்டிய பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் கூறித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மேற்கொண்டு சிறிது காலத்தை நீட்டித்துக் கொடுக்கும் அனுமதி மதியை, முன் கூட்டியே உங்களிடம் எதிர்பார்த்து, நான் என்னுடைய பேச்சை துவக்குகிறேன்.

நீதி நிர்வாகம் சம்பந்தமாக எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சமீபத்திலே நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத்திற்கு, தமிழ் மொழி பரிச்சயம் இல்லாத ஒருவரை, கேபி.எம்.சிங் என்பவரை, உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக மத்திய அரசு நியமித்திருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய கொள்கைக்கும் கோட்பாட்டிற்கும் விரோதமான வகையில் அதை நிறைவேற்ற முடியாத வகையில் மத்திய அரசின் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் இருக்கின்றன என்ற அந்த அடிப்படையில் மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு, திட்டவாட்டமாக இது குறித்து வலியுறுத்தவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக தமிழிலேயே அனைத்துச் சட்டங்களும் கொண்டு வரப்பட்டால்தான், அரசு அறிவித்திருக்கக்கூடிய கொள்கையை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். என்று அமுல்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அடுத்ததாக, நீதிமன்றங்களில் இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய வழக்குகள், அதிலும் குறிப்பாக சிவில் வழக்குகள், பல ஆண்டுகளாக நடந்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. முடிவடையாத நிலைமையிலேயே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'கோர்ட்டுக்குப் போனாயோ, செத்தாயோ' என்று கூட ஒரு பழமொழி நம் கிராமப்புறங்களிலே நிலவி வரக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த நீதிமன்றங்களில், ஒரு வழக்குப்போட்டால், அது முடிவடைய 6, 7 ஆண்டுகள் கூட ஆகின்றன. சாதாரணமான வழக்குகள் கூட இன்றையதினம் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இது குறித்து என்ன நடவடிக்கையை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இதுபற்றி நாம் பேசி வந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இது குறித்து எந்தவித முடிவும் இதுவரையில் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு கோர்ட்டுகளில் சிவில் நீதிமன்றங்களில் இப்போது ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. வழக்கிற்கான அனுமதி கிடைத்தவுடன் இன்ஜெங்ஷன் ஆர்டர்கள்-தடை உத்தரவு ஆர்டர்களை கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அது தவறு. வழக்கிற்கான மனு கொடுத்தவுடன், அதை விசாரித்து, சம்பந்தப்பட்ட எதிர் ஆட்களையும் விசாரித்து அதற்குப் பிறகுதான் தடை உத்தரவு வழங்கப்படவேண்டும். அதுதான் சட்ட பூர்வமான நிலையாக இருக்க

1982 மார்ச் 20]

[திரு இரா. கருப்பையா]

முடியும். ஆனால் தற்போது எல்லாக் கோர்ட்டுகளிலும், மனுக்களைக் கொடுத்தால் உடனடியாக தடை உத்தரவை கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதனால் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எப்படி என்று சொன்னால், இப்படி உடனடியாக தடை கொடுத்தவுடன் அவர்களிடமிருந்து நிலங்கள் பறிக்கப்படுகின்றன. அதற்குப் பிறகு அந்த வழக்கே என்ன ஆயிற்று என்று தெரியாத நிலை இருக்கிறது. 7, 8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் வழக்குகளையே எடுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயம் கூட செய்யமுடியாத நிலையில் அந்த ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இதற்கு ஒரு சரியான நடவடிக்கை எடுத்து அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மனுக்களை கொடுத்தவுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, அவர்களுடைய தரப்பையும் விசாரித்து, அதற்குப் பிறகு தடை உத்தரவு வழங்குவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எல்லா வட்டத் தலைநகரங்களிலும் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே அரசே அறிவித்திருக்கக்கூடிய கொள்கை. 1982-83 லே அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன்படி மணப்பாறையிலே அமைப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அமைக்கவில்லை. எனவே அது அமைக்கப்படவேண்டும். அது போல் எல்லா வட்டத் தலைநகரங்களிலும் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குளித்தலையிலே சப் கோர்ட் வேண்டும். பல்வேறு பகுதிகளின் மையமாக இருக்கக்கூடிய குளித்தலையிலே சப்-கோர்ட் அமைக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. அதையும் அமைக்கவேண்டும். அடுத்து தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தினை மையமாக இருக்கின்ற திருச்சியிலே அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கின்றது. அதையும் அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்து கம்யூனல் ஜி. ஓ. வைப் பொறுத்தவரையிலே அதனை அமல் செய்யக்கூடிய நிலைமை ரெக்ரூட்மெண்டிலே எல்லாம் இருக்கின்றது. அதேமாதிரி ப்ரமோஷன் பாலிசி சம்பந்தமாகவும் இன்றையதினம் உயர்நீதிமன்றங்களிலும், மற்ற நீதிமன்றங்களிலும் அந்த அடிப்படையிலே அமல் செய்வதற்கான நடைமுறைகள் இருந்தால் பல்வேறு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கான நிலைமை இருக்கும், ஆகவே அதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1982 மார்ச் 20]

அடுத்து கடன் நிவாரணச் சட்டம் இன்றைய தினம் நடைமுறையில் எப்படி அமல்செய்யப்படுகின்றது என்பதை உதாரணம் மூலமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பழனியப்பன், சன் ஆப் பள்ளிகொண்டான் வடக்கு வருத்திப்பட்டி என்பவர் 1980 ஆம் ஆண்டு மனுச் செய்திருக்கிறார். 4—9—1980 அன்று கரூரிலே உள்ள ஸ்பெஷல் டட் ரிலீஃப் தாசில்தார் அவருடைய நகைகளைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த நகைத் கடைக்காரர் கடையை மூடிவிட்டு இப்போது இருக்கக்கூடிய இடம் கூட தெரியாத அளவுக்கு எங்கோபோய்விட்டார். ஆனால் மனுக்கொடுத்தவர் போலீசுக்குச் சென்று அதுபற்றிச் சொல்கின்றபோது வழக்கு பதிய மறுக்கிறார்கள். நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே மாவட்டப் காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அவர்களிடத்திலே சொன்னதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்து போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வந்த உடனே அங்கே இருக்கக்கூடிய சப் இன்ஸ்பெக்டர் எப்படி நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார் தெரியுமா? என்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட புகாரின்படி மணப்பாறை காவல் நிலையம் 101/82 பிரிவில் 422 ஆக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி வழக்கிற்குத் தேவையான அசல் அடகு ரசீது மற்றும் அதற்கான விவரங்களுடன் 12—3—1982 மாலை 5 மணிக்குள் ஆஜர் ஆகவேண்டும், என்று எழுதுகிறார். காலை 12 மணிக்கு இந்த கடிதத்தை கொடுத்துவிட்டு மாலை 3 மணிக்குள் ஆஜர் செய்யவேண்டுமென்று எழுதுகின்றார் என்றால் எப்படியாவது இதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற வகையில் தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் போலீசிலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதற்காகக் காவல்துறை கண்காணிப்பாளரிடத்திலே சென்ற பிறகு கடைசியாக வந்திருக்கக்கூடிய நேரத்திலே இந்த மாதிரி இருக்கின்றது. அந்த டி. ஆர். நம்பர் 308/80. இது டெட் ரிலீஃப் தாசில்தார் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய உத்தரவு.

இதே மாதிரி கரூரிலே இன்னொரு பிரச்சனை. ஜானகியம்மாள் வொய்ஃப் ஆஃப் திருமலைச்சாமி அவர்களுடைய கடன் நிவாரண மனு 148/80, 3—1—1981 அன்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். நகை திரும்பக்கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் இதுகுறித்து முதல் வரிடத்திலே சொன்னால் ஏதாவது வழி கிடைக்கும் என்பதால் அவர்களுக்கும் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே இது சம்பந்தமாக கறாராகத் தெளிவாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான்கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஆங்காங்கே எந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கின்றதோ அங்கே புகார் செய்யப்பட்ட உடனே அவர்களைக் கொண்டுவருதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மோசடி சம்பந்தமான வழக்குகளைப் பதிவு செய்யவேண்டும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 20]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து சிறைகள் சம்பந்தமாக நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக தொடர்ச்சியாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இந்த மன்றத்திலே நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்குக் காலையிலே கூட ஜிஞ்சர் மண் என்பவர் சென்னை சிறையிலே சந்தேகத்திற்கிடமான முறையிலே இருந்திருக்கிறார் என்ற அடிப்படையிலே தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே அதிகாரிகள் கைதிகளை நடத்தக் கூடிய முறையினைப் பொறுத்தவரையிலே எந்தவிதமான அடிப்படை மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறை அதிகாரிகளின் கண்காணிப்பிலே கைதிகள் இருக்கின்ற நேரங்களில் இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படுவது என்பது ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக்கின்றது. ஆகவே எதிர்காலத்திலே இப்படி ஏற்படாமல் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கின்றது.

அடுத்து சிறை சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக நியமிக்கப்பட்ட குழு பரிந்துரை கொடுத்திருக்கின்றது. நன்னடத்தைப் பிரிவினைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதற்கான நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் ஆலோசனையில் இருக்கின்றது என்றுதான் கூறப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே உடனடியாக அதனைப் பிரிக்கவேண்டும்.

அடுத்து கைதிகளின் பரோல் விடுப்பு சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே 5 ஆண்டுகள் சிறையிலே இருந்தவர் ஒருமாத காலம் பரோல் விடுப்புபெறலாம் என்று பரோல் விடுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவர்களுக்கு அதிலே அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக தொடர்ச்சியாக பல்வேறு முறையீடுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே பரோல் விடுப்பினைப் பொறுத்தவரையிலே அதனை இலகுவான முறையிலே பெறக்கூடிய வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அடுத்து, அவசரக்கால விடுப்பு சம்பந்தமாக இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். சமீபத்தில் அரசாங்கம் ஒரு புதிய உத்தரவைப் போட்டு அதை மாற்றியிருக்கிறது. அவசர காலத்தில் அவர்கள் குடும்பத்தில் உற்றார் உறவினர்கள், மனைவி அல்லது குழந்தைகள் இவர்களுக்கு திடீரென்று ஏதாவது ஏற்பட்டுவிட்டால் அதைக் கவனிக்க அவசரக் கால விடுப்பு என்று 15 நாட்கள் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. அதை மாற்றியிருக்கிறார்கள். இது குறித்து திருச்சி ஜெயில் போன்ற இடங்களில் ஏற்பட்ட உண்ணாவிரதம் போன்ற நிலைமைகள்

[திரு இரா. கருப்பையர்]

(1982 மார்ச் 20)

பற்றி, இந்த உத்தரவை மாற்றியதற்காக ஏற்பட்டது பற்றி, அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஜெயில் சூப்பரிண்டென்டென்ட் அனுமதி பேரில் அவசரக் கால விடுப்பு கொடுக்க நடைமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். 15 நாட்களில் ஐந்து தடவை போக வேண்டும் என்பதில் போய் வரக்கூடியவர்களுக்கு சிரமங்கள் இருந்தாலும் அதிகாரிகள் ஐந்து தடவை எழுதி வாரன்ட் கொடுத்து செய்வதில் அவர்களுக்கும் சிரமம் இருக்கிறது. எனவே மூன்று தடவை ஐந்து ஐந்து தினங்கள் என்ற முறையில் செல்கிற வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

கான்டின்ஸ் அமைப்பு, பஞ்சாயத்து முறை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக ஜெயில் சீர்திருத்தக் குழு சிபார்சுகளை உடனடியாக அமல் படுத்தவேண்டும். கான்டின்சுகளைக் கண்காணிக்க கண்காணிப்புக் குழுவில் அதிகாரிகள் மட்டுமல்லாது கைதிகள், தேவையானால் வெளியே இருக்கிற பிரமுகர்களையும் இந்த கண்காணிப்புக் குழுக்களில் போடவேண்டும்.

சிறைப் பார்வையாளர்கள் சம்பந்தமாக குழு நியமிக்க வேண்டும். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் சிறைக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய நிலைமைகளை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சென்று பார்க்க, அதிகாரிகளுக்கு முன் அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு சென்று பார்க்க உரிமை கொடுப்பதில் உங்களுக்கு என்ன தயக்கம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி உறுப்பினர்கள் சென்று பார்ப்பதனால் சிறையில் உள்ள நிலைமைகளை கைதிகளின் குறைகளை தெரிந்து அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அது வாய்ப்பளிக்கும் என்ற முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறைச் சாலைகளுக்குச் சென்று பார்வையிட வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

ரிமாண்டு செய்யும்போது, கைதிகளுக்கு பாட்டா கொடுக்கிறார்கள். ஒருவேளைச் சாப்பாடுக்கு 75 பைசா என்று கொடுக்கிறார்கள். அதை வாங்க கோர்ட்டில் படாதபாடு படவேண்டியிருக்கிறது. இந்த 75 காசு என்பது என்றோ ஏற்படுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கும் அப்படியே இருக்கிறது.

ரிஸீஸ் ஆகிப் போகும்போது எந்தக் கோர்ட்டில் ரிமாண்ட் செய்தார்களோ அந்த இடத்திற்குத்தான், அந்த ஊருக்குத்தான் வாரன்ட் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் கைது செய்து சேலத்தில் ரிமாண்ட் கொடுத்தால் சேலத்திற்குத்தான் வாரன்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே நான் சொல்லவிரும்புவது, எந்த ஊரில் கைது செய்தார்களோ அந்த ஊருக்கு வாரன்ட் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

932 மார்ச் 2]] [திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து கூட்டுறவு சோஷலிஸப் பாதைக்கு அடித்தளம் போடுவதே கூட்டுறவுதான். கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தளவிற்கு அது நம் நாட்டில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்றால் எந்தளவிற்கு முன்னேற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு முன்னேறவில்லை முன்னேற்றம் காணவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கூரிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்வேறு விவரங்கள் உள்ளன ஆனால் அவகாசம் இல்லை என்பதால் சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு தேர்தல்கள் உடனடியாக நடத்தப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தனி அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். மாவட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அதற்கு தனி அதிகாரிகள். தாலுகா மட்டத்திலுள்ள அமைப்புகளுக்கு தனி அதிகாரிகள். லான்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்குகளுக்கு தனி அதிகாரிகள். இப்படி பைனான்ஷியல் கண்ட்ரோல், கொள்கையை உருவாக்கக் கூடிய இடங்களில் தனி அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். கிராம சொஸைட்டிகளில் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது என்ன முறை? ஆகவே எல்லா கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கும் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள் உள்ளன. நூற்பாலைகள் உள்ளன. இவை அமைக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இதற்கான தேர்தல்கள் நடக்கவில்லை. இந்த ஆட்சியைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் காலத்திலும் தொடர்ந்து இம்மாதிரி நடைமுறை இருந்து வருகிறது. கூட்டுறவுக் கடன்கள் வசூல் சம்பந்தமாக நெருக்கடி, ஐப்தி, கெடுபிடி வசூல் துவக்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து கடன்கள். அதில் மைய அரசு ஒரு பக்கம் நம்மை மிரட்டுகிறது, ப்ளாக் லிஸ்டில் வைப்போம் என்று மிரட்டுகிறார்கள். எதற்காக மிரட்டுகிறார்கள்? அரசியல் அடிப்படையில் மிரட்டுகிறார்களா என்று கருதவேண்டி இருக்கிறது. மாநில அரசு ஓரளவு நிவாரணம் கொடுத்திருக்கிறது, சென்ற ஆண்டு அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அந்தப் பிரச்னை முழுமையாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் விவசாய சங்க கூட்டமைப்பு உச்ச மட்டக்குழு ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

மின்சாரத்திற்கு அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியது சம்பந்தமாக, பல ஆண்டுகளாக 1973-லே இருந்து இருந்துவந்த பிரச்னை பேசி தீர்க்கப்பட்டது; அதைப்பற்றி இப்பொழுது யாரும் பேசுவதில்லை. அதேமாதிரிதான் கடன் சம்பந்தமான பிரச்னை. முழுமையாகப் பேசித்தீர்ப்பதற்கு அனுசரணையான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, விவசாயிகள் உயர்மட்ட குழு கூறியுள்ளபடி 97.14 கோடியை இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது

[திரு. இரா. சருப்பையா] [1982 மார்ச் 20]

ஒரு முறையில் ஈடுசெய்ய முன்வந்தால் தான் இந்தப் பிரச்னை தீரும். இன்றையதினம் ஜப்தி செய்யப்படும் கெடுபிடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. 3 மாத காலத்திற்கு கடன் வசூலைத் தள்ளி வைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பல்வேறு அமைப்புகளிலிருந்து தகவல்கள், தந்திகள் எங்களுக்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறது; உங்களுக்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடம் பொருள்கள் இல்லை; அவர்கள் அறுவடையை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஜப்தி கெடுபிடியை, அதற்கான நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் மத்திய வங்கிக்கு விதிக்கப்படும் வட்டி, சமீபத்தில் ரிசர்வ் வங்கி திடீரென்று ரூ. நூள் 1 சதவீதம் வட்டியை உயர்த்தி உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், அதன் கீழே இருக்கின்ற நலிந்த சொசைட்டியாக இருந்தாலும், எந்த சொசைட்டியாக இருந்தாலும் அவர்கள் தலையிலே விழுகிறது. நாம் எவ்வளவுதான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், இன்றையதினம் இந்த வட்டி கடைசியிலே விவசாயிகள் தலையில் விழுந்து அவர்கள் 10½ சதவீதம், 12 சதவீதம், 13 சதவீதம் வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலை வருகிறது. ரிசர்வ் வங்கியிலே இருந்து மாநில வங்கி வாங்கி, மாநில வங்கியிலே இருந்து மத்திய மாநில வங்கி வாங்கி, அதற்குப் பிறகு மத்திய வங்கி, அதற்குப் பிறகு சொசைட்டிகள் என்ற இந்த மாதிரி 4 அமைப்புகள் மூலமாக வருவதால் வட்டி விகிதம் உயருகிறது. மத்திய வங்கியில் 2 சதவீதம், ஸ்டேட் பாங்கு வங்கியில் 1½ சதவீதம், அதற்குக் கீழே உள்ளவைகள் 2 சதவீதம் என்று வருவதைப் பார்த்தால், கடைசியிலே இவைகள் எல்லாம் இந்த விவசாயிகள் தலையிலே தான் விழுகிறது. ஆகவே, நேரடியாக ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து மாநில வங்கி மூலம் வாங்கி, அதன் மூலம் கிராம விவசாய சங்கங்கள், மற்ற சொசைட்டிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், அதன் மூலம் ஓரளவுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க முடியும்.

அடுத்து, நகைக் கடன்கள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டது. நுகர் பொருளில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அச்சில்மெண்டைப் பார்த்தால், இன்னும் அதிகமான அச்சில்மெண்ட் ஏற்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. அப்படி கொள்முதல் செய்யும்போது, என்.சி.இ.எஸ். 1 சதவீதம், சொசைட்டி நிர்வாக இணையம் 1 சதவீதம், மாநில நுகர்வோர் சங்கம் 1 சதவீதம், மார்கெட்டிங் சொசைட்டி 1 சதவீதம் என்ற ஒரு கொள்கையை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், பொருள்களின் விலை உயர்ந்துக்கொண்டு வருகிறது. இதைப் போக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால், இதனால் சொசைட்டிகள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 20]

[திரு இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக இந்த அறிக்கையிலே, ஒன்றும் குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். அவர்கள் தான் அஸ்திவாரமாக, தூணாக இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே, குறைந்த பட்ச சம்பளம் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பங்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டம் பற்றி அண்மையில் பேசப்பட்டும், இன்னும் அது அமுல்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த குறைபாட்டால் 19ஆம் தேதி ஸ்டிரைக் செய்தபோது, ஒல்சேலாக அவர்கள் சஸ்பென்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்களை ரீலீஸ் பண்ணியும் கூட, பல இடங்களில் பென்டிங் என்கொயரி என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. திருச்சி நகர கூட்டுறவு வங்கியில் அதேபோல் பென்டிங் என்கொயரி என்ற நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை நிர்வகிக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பதிவாளர் அவர்களே சொல்லக்கூடிய வார்த்தை 'யு கோ ஆன் ஸ்டிரைக்' என்று வேலைநிறுத்தத்தை தூண்டிவிடும்போக்கில் செங்கல்பட்டு மாவட்டகூட்டுறவு ஊழியர்களிடம் (I don't mind if you go on strike) என்று கூறுகிறார். தொழிலாளர்களை வேலை நிறுத்தம் செய்ய ஊக்குவிக்கின்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார். இந்த அதிகாரிகள் போக்கு கூட்டுறவுத்துறையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களை பாதுகாக்கும் கொள்கையாக இல்லை.

பிடிவிடி கேரண்டி எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. கையாடல் செய்தால், அவர்களைக் கண்டுபிடித்து, ஜெயிலிலே போடவேண்டியதுதான். ஆனால், எல்லோருக்கும் தண்டத்தீர்வை போடுவதுபோல பிடிவிடி கேரண்டி பாலிசிக்கு ரூ. 7½ கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியாக இல்லை என்பதைக் கூறி, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக தொழிலாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கொள்கைகளை அமுல் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அனைத்து கூட்டுறவு ஊழியர்களுக்கும் ரூ. 400 குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. கே. குப்புசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முன்வருகிறேன்.

Mr. Deputy Speaker, Sir, the Hon. Law Minister being an eminent lawyer with the background of profound professional experience has brought forward special welfare Schemes and Measures to tone up the administration of justice in Tamil Nadu.

[கே. குப்புசாமி]

[1982 மார்ச் 20]

நீதித்துறை என்றுமே பசுமையாக விளங்குகிற முறையிலே தமிழை நீதிமன்ற ஆட்சி மொழியாக கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதுவரை கிரிமினல் நீதிமன்றங்களிலே மட்டும் ஆட்சி மொழியாக இருந்த தமிழை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு கீழே உள்ள எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் அது சிவில் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் சரி, கிரிமினல் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் சரி அங்கே தமிழ் நீதிமன்ற ஆட்சிமொழியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாய்மொழி நீதிமன்ற மொழியாக இங்கே மட்டுமல்லாமல் மேலை நாடுகளிலே குறிப்பாக ஜப்பான் நாட்டிலேயும், பிரான்ஸ் நாட்டிலேயும், ஜெர்மனி நாட்டிலேயும் அது சிறப்பாக வெற்றிகரமாக இயங்கி வருகிறது என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். அந்த வகையில் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த தாய்மொழியை நீதிமன்ற மொழியாக ஆக்கிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மனமாரப் பாராட்டுவதற்குப் பெருமைப் படுகிறேன்.

இதற்கு முன்னாலே எல்லாம் அரசு வழக்குரைஞர்கள் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களாக அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவிஸ்டெண்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களிலிருந்து நியமனம் செய்யப்பட்டு வந்த நிலை மாறி வழக்குரைஞர்களுக்குரிய வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற இலட்சியத்தோடு வழக்குரைஞர்களை பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களாகவும், அவிஸ்டெண்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களாகவும் அரசு நியமனம் செய்ய முன்வந்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்காக கிரிமினல் புரொசியூர் கோடில் 24 பி யைத் திருத்தியதையும் 6 ஏ யை அமெண்ட் செய்திருப்பதையும் நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து உயர் நீதி மன்றத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட வழக்குரைஞர் சமுதாயத்திற்கு புனர்வாழ்வு கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே 108 அசிஸ்செண்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்கள் பதவிகள் உருவாக்கப்பட்டு அதிலே வழக்குரைஞர்கள் நியமனம் செய்வதற்காக கால்ஃபார் செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதைப்போலவே குற்றவியல் இரண்டாம் நிலை நடுவர்கள் 30 பேர்கள் வழக்குரைஞர்களிலிருந்து நியமனம் செய்வதற்காக அரசு ஆணை பிறப்பித்து உயர்நீதி மன்றம் கால்பார் செய்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழக்குரைஞர்களுக்கு நீதித்துறையில் எந்த இடமும் கிடைக்கவில்லை. சாதாரணமாக டெம்பரரி அப்பாய்ன்ட்மென்ட் என்ற முறையிலே அனிமல் ஹஸ்பன்டரி டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர், ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர், பிஷரிஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர், அனுபவம் பெறாதவர், கோர்ட்டிற்கு செல்லாதவர் டெம்பரரி மாஜிஸ்ட்ரேட்

1982 மார்ச் 20]

உயர்நீதிமன்றம் கடந்த 15 ஆண்டுகளாக நியமித்து வழக்குரைஞர் சமுதாயத்தைப் புறக்கணித்து வந்த நிலைமை மாறி வழக்குரைஞர்கள் அலிஸ்டேன்ட் பிராக்சிகியூட்டர்களாகவும் மாலிஸ்டிரேட்களாகவும் நியமிக்கப்பட்ட தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதற்காக வழக்குரைஞர் சமுதாயத்தின் சார்பாக நான் ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஐயாயிரம் ரூபாய் வழக்கு மதிப்பு அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றங்களின் இன்றைக்கு 5000 ரூபாய் வழக்கு மதிப்புள்ள வழக்கை கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்கள் 50 மைல் 75 மைல் தூரம் சென்று அங்கே உள்ள சப் கோர்ட்டிற்கு செல்ல வேண்டிய சிரமமான நிலை மாற்றப்பட்டு அதிகார வரம்பு கிராமப்புற மக்கள் எளிதாக நீதி பெறுகின்ற வகையிலே 15 ஆயிரமாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே சுமால் காஸ் நீதிமன்றங்களின் ஜூரிஸ்டிக்ஷனையும் 500 ரூபாயிலிருந்து 1000 ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீதிமன்றங்களிலே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு வழக்குரைஞர்களுக்கு உதவுகிற முறையிலே தீர்ப்புத் திரட்டு, குற்ற வழக்குத் தீர்ப்புத் திரட்டு என்ற இரண்டு பத்திரிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு வேண்டிய நிதியுதவி ஸ்டாஃப் எல்லாம் செய்திருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு கிருஷ்ணன் அவர்கள் நீதிபதிகளுக்கு அதிகமான வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நீதிமன்றங்களைப் பரவலாக்க வேண்டுமென்றும் டிசென்ட்ரலைஸ் பண்ண வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இன்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தமிழ்நாட்டிலே புதியபோஸ்ட்அதாவது 'கிரியேஷன் ஆப் நியூ போஸ்ட்' கிரியேஷன் ஆப் கோர்ட்டு' கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆப் நியூ பில்டிங்ஸ் இவைகள் எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்று 28 சிவில்கோர்ட்டுகள் தமிழகம் முழுவதும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல மதுரையிலே ஒரு அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக் கோர்ட்டு. மதுவிலக்கு குற்றங்களை விசாரிப்பதற்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் 21 ஸ்பெஷல் கோர்ட்டுகள். அதேபோல் 'பிரொட்டக்ஷன் ஆப் சிவில் ரைட்ஸ் ஆக்ட்ஸ்' தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அந்த குற்றங்களை விசாரிக்க தமிழ்நாடு முழுவதும் 4 நீதிமன்றங்கள். இப்படி பல்வேறு வழக்குகளை விசாரிக்க பல்வேறு இடங்களில் நீதிமன்றங்கள் தமிழக அரசு ஏற்படுத்தி வருகிறது என்பதை மிகவும் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதேபோல பெண்களுக்காக, அடல்டரி, பிகமி, ரேப் போன்ற

[1928 மார்ச் 20]

வழக்குகளை விசாரிக்க பெண்களுக்காக தனி வழக்கு மன்றங்களை அமைக்கிற யோசனையை அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு மட்டுமல்ல. இன்று நீதிபதிகளுக்கு, சப்கோர்ட்டு ஜட்ஜ்களுக்கு அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நீதிபதிகளுக்கு கார் வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிரைவர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டெலிபோன் டேப் ரெக்கார்டர் போன்ற வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னென்ன வசதிகள் நீதிபதிகளுக்கு வேண்டுமோ அவைகளை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் ஒன்றை மனம் வெதும்பி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் கேட்ட செய்தி உண்மையா என்பது தெரியாது. கிடைத்த தகவலை வைத்து நான் சொல்லுகிறேன். * * *

திரு. எல். இளையபெருமன் : மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகிறபோது * * * என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த வாசகங்கள் எல்லாம் குறிப்பிலே இருக்கலாமா, அது சரிதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீதிபதிகளைப் பற்றியோ, நீதித்துறை அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பற்றியோ விமர்சனம் செய்யக் கூடாது. அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. கே. குப்புசாமி : * * *

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

Mr. SPEAKER: I know Parliamentary procedure fully well than the hon. Member. Please excuse me. I cannot allow discussion on the Chair's Ruling. The hon. Member Thiru Kuppuswamy may please continue his speech.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது மக்களுடைய, சமுதாயத்தினுடைய நலன்கருதி இயற்றப்பட்டிருக்கின்ற இந்த சட்டங்கள் எல்லாம் முறையாக நீதிமன்றங்களில் அமல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றதா

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1982 மார்ச் 20]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

என்று பார்க்கின்ற அதிகாரம், இந்த அரசுக்கு, இந்த அவைக்கு இருக்கின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த வகையிலே சில பிரச்சினைகள் வரும்போது அரசினுடைய கவனத்திற்கு இவற்றைக் கொண்டு வருவது நிச்சயமாக தவறாகாது என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். அந்த வகையிலே சமுதாயத்திலே உலவுகின்ற சில பிரச்சினைகளை நாங்கள் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அங்கே நீதித் துறையில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்டினேன். மக்கள் தவறு செய்தால் மன்னன் கண்டிப்பான், ஆனால் மன்னனே தவறு செய்தால் யார் அதைக் கேட்பது என்றுதான் நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த அதிகாரம் இந்த அவைக்கு இல்லை என்றால் நாம் நீதித் துறை என்று ஒன்றை வைத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழிப்பதிலே என்ன நியாயம் இருக்கின்றது என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் சிந்தனைக்கு இந்த கருத்தை வைக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதோடு இந்த ஜெடிஷியல் இன்டக்கிரேஷனைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் நான் சொல்வியாக வேண்டும். இங்கே நீதித்துறையிலே இருக்கின்ற செகன்ட் கிளாஸ் கோர்ட்டை முதல் வகுப்பாக உயர்த்தி

It has been upgraded to First Class and then it has been brought in cadre with the Munsiff.

அந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு அது இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இதிலே உயர்நீதி மன்றம் தாமதம் செய்யவேண்டிய காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. சாதாரண கிராமத்திலே இருக்கிற மக்கள் பயன் பெறவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேதான் இரண்டாவது நிலை நடுவர்களுக்கெல்லாம் இங்கே முதல் நிலை அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இந்த முதல் நிலை அதிகாரத்தில் இங்கே இருப்பவர்களுக்கு பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற பதவியை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு அதற்குண்டான பவரை அவர்களுக்கு கொடுக்காமல் இருப்பது உண்மையிலே வருந்தத்தக்கது. உயர்நீதி மன்றம் இதிலே ஏன் காலதாமதம் செய்கின்றது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. சாதாரணமாக இங்கே இருக்கிற செகன்ட் கிளாஸ், பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆன பிறகு இங்கே இருக்கிற வழங்குகளை முதல் நிலை நடுவர்கள் விசாரிக்கின்ற அதிகாரம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டாக வேண்டும். பதவியை மட்டும் உயர்நீதி மன்றம் கொடுத்ததே தவிர அவர்களுக்கு விசாரிக்கின்ற அதிகாரத்தை கொடுக்கவில்லை. எனவே தாலுகா மட்டத்திலே நகர மட்டத்திலே கிராம மட்டத்திலே முதலிலே இந்த இரண்டாம் நிலை நடுவர்களுக்கு பதவி கொடுக்கின்ற இடத்தில் எல்லாம் அந்த முதல் நிலை அதிகாரத்தை யும் கொடுக்கவேண்டும்.

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1982 மார்ச் 20]

Power to dispose off the first class offences

இப்படி இந்த உயர்நீதி மன்றம் காலதாமதத்தை தவிர்ப்பதற்கு
..... (மணி அடிக்கப் பற்றது.)

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் சிறைத்துறையில் பல சீர்திருத்தங்களை செய்யவேண்டும். நான் கடந்த 81-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் எங்களுடைய அமைப்பின் சார்பாக மக்கள் நலன் போராட்டம் என்ற கொள்கையிலே நாங்கள் சுமார் 50 பேர்கள் கோயம்புத்தூர் சிறையில் 17 நாட்கள் இருந்தோம். அந்த வேளையில் அந்தச் சிறையில் உள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றி நாங்கள் நன்கு புரிந்து இருக்கிறோம். அங்கே சந்தேகக் கைதிகள் என்று சுமார் 500 பேர்களை கொண்டு ஒரு குழுவில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் 15 நாட்கள் காவலில் வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். சுமார் 6 மாதம், 9 மாதம் காலம் ஆகியும், அவர்கள் அங்கிருந்து விடுவிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அங்கே இருப்பதைப்பற்றி அவர்களுடைய குடும்பத்துக்கு எந்தவித தகவலும் கொடுக்கவில்லை. அதே போல், சந்தேகக் கைதிகளை அரசாங்கம் 6 மாதம், 8 மாதம் என்று அடைத்து வைத்திருந்தால் அவர்களால் ஏற்படக் கூடிய செலவுகள் அதிகமாக அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. இந்தச் செலவுகளை குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் இந்த சந்தேகக் கைதிகளை உடனடியாக வெளியே அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிறைத்துறையிலே வேலை பார்க்கின்ற, நன்றாக வேலைகளைப் புரிந்தவர்களுக்கு, ஐ.ஜி. போன்ற பதவிகளை அளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் சிறைகளை சீரமைக்க வாய்ப்பு கிடைக்கும். சிறைக் குற்றவாளிகள் சிறையில் தொழில் செய்வதற்கு தொழிற்சாலைகள் அமைத்து அதில் கைதிகளை பயன்படுத்தவேண்டும். இதனால் உற்பத்திச் செலவுகளும், குறையும், அவர்களுக்கும், குறைந்தபட்ச ஊதியம் கிடைக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்து ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் 14 ஆண்டுகள் ஆகியும் விடுதலை செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். சுமார் 10 வருஷத்தில் அவர்களை விடுதலை செய்ய வழி செய்தால் அது அவர்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வசதியாக இருக்கும். சிறை குப்பிரண்டுகளின் சிபாரிசு, நல்ல ஒழுக்கம், நன்னடத்தை உள்ளவர்களை கொஞ்சம் முன்னதாகவே வெளியே அனுப்பு வோமானால், அவர்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்று நடத்துவார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அப்படிப் பட்டவர்களை விடுதலை செய்ய ஆவன செய்யவேண்டும்.

1982 மார்ச் 20] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒரு நிரந்தரமான திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலை அமைக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயம் போன்ற தொழில்களில் கைதிகள் ஈடுபடவும், அவர்கள் அதன் மூலம் ஊதியம் பெறவும் வழிவகைச் செய்ய வேண்டும்.

பாளையங்கோட்டை மத்திய சிறை அதிகாரிகளுடைய வீடுகள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்கின்றன. பழுதடைந்து மிகவும் மோசமான நிலையில் அந்த வீடுகள் உள்ளன. உடனடியாக அந்த பழுதுகளை சரிசெய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அங்கே பாளையங்கோட்டை மத்திய சிறையில் குடிதண்ணீர் பற்றாக் குறையாக இருக்கிறது. அங்கே நல்லமுறையில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு மற்றும் சட்டமானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில் இந்தத் துறையிலே தமிழக அரசு செய்திருக்கிற சாதனைகளை நினைவுபடுத்துவதற்குக் கூட கால அவகாசம் இல்லை என்ற காரணத்தால் எனக்கு கொஞ்சம் காலத்தை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களில் கூட நண்பர்கள் வழக்குகளை விரைவுபடுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதேகமாக எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கருத்தைத் தான் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதற்கு முன்னாலே கூட வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதத்தை தவிர்த்து, விரைவாக பைசல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு அக்கரை கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிலே சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பல்வேறு மாநிலங்களிலே உள்ள நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் வழக்குகள் பைசல் செய்யப்படாமல் காலம் கடந்த வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்ற செய்தியை பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பார்க்கிறோம், அதை பத்திரிகை

[திரு. வேட்சந்தூர் வி.பி, பாலசுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 20]

கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன ; சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் பைசல் ஆகாத கேஸ்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்ற சூழ்நிலையில் கூட அதை இன்னும் விரைவு படுத்த வேண்டும் ; சாதாரண மனிதர் பெறுகின்ற நீதிக்கு ஆகிற செலவு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே வழக்குகளை விரைவாக பைசல் செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று எந்த மாநிலமும் சுட்டிக்காட்டாத ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் நம்முடைய சட்டத்தறை அமைச்சரவர்கள் வழக்குகள் பைசல் ஆவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடித்து அதைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது உள்ளபடியே நமக் கெல்லாம் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

ஆரம்ப நீதிமன்றத்தில் வழக்கு முடிந்தாலும், மேல் நீதிமன்றங்களுக்கு முறையீடு செய்வதில் பெருத்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு முக்கியமான காரணம் நீதிபதி வழங்கிய அச்சடிக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் நகல் கிடைப்பதிலே மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுவதுதான். அந்த தாமதத்தைத் தவிர்க்க 1952-லேயிருந்து இன்றுவரையில் எல்லோராலும் பேசப்பட்டு வந்தாலும் அதைத் தவிர்க்க என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு தெளிவான சிந்தனை அடிப்படையிலே யாரும் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நம்முடைய அரசில் அதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். 'சிராக்ஸ்' மூலம் நீதிபதி எழுதுகின்ற தீர்ப்பை அன்றைக்கே நகல் எடுத்து, அப்படியே நகல் எடுத்து, வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் வழக்கறிஞர்களுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் தீர்ப்பு அச்சடிக்கப்படுகின்ற காலதாமதம் தவிர்க்கப்படுகிறது. இதனால் நீண்டகாலமாக வழக்குகள் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்றது என்ற நிலை மாற்றப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு நீதிபதிகளுக்கு இருந்த ஒரு பெரிய குறையையும் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திற்கு வருகின்ற சூற்றவாவி கூட காரிலே போகிற நிலைமை இருக்கிறது. வழக்கை நடத்துகின்ற வழக்குரைஞர்கள் காரிலே போகிறார்கள். ஆனால் அந்த நீதிபதி, வழக்கை நடத்துகின்ற நீதிபதி, வழக்கிலே தீர்ப்பு வழங்குகின்ற நீதிபதி பஸ்சிலே போகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசு இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காக நீதிபதிகளுக்கு இந்த ஆண்டில் 30 அம்பாசிடர் கார்களை வழங்கி, அவர்களும் காரிலே செல்ல வழிவகை செய்திருக்கிறது.

1982 மார்ச் 20] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அதைப்போல நீதிபதிகளுக்கு இருக்கின்ற இன்னொரு கஷ்டத்தையும் போக்க நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. வழக்குகள் சம்பந்தமாக சாட்சி சொல்கிறார்கள். சாட்சி சொன்ன அன்றைக்கே வழக்கில் தீர்ப்பு எழுத முடியாது. தீர்ப்பு எழுத 10, 15 நாட்கள் ஆகும். அதுவரையில் அந்த சாட்சிகள் என்ன சொன்னார்கள், என்ன அடிப்படையில் சொன்னார்கள், எந்தக் கோணத்தில் சொன்னார்கள் என்பதை அந்த நீதிபதி கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, தீர்ப்பு எழுதும்போது அதை கவனப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சாட்சியங்களை பதிவு செய்ய 'டேப் ரிக்கார்டர்' வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது அந்த நீதிபதிகளுக்கு பேருதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீதிமன்றங்களிலே நீதிபதிகளாக வருகிறவர்கள் இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களிலே தொழில் நடத்தி அனுபவம் பெற்ற வழக்கறிஞர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், தமிழக அரசும் எடுத்த முடிவை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் போல வழக்குகள் விரைவாக பைசல் ஆக வேண்டுமென்ற அந்த அடிப்படையில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு கூடுதலாக நீதிமன்றங்களைத் திறந்து, நீதிபதிகளை நியமித்து, அதிகமான அரசாங்க வழக்கறிஞர்களை நியமித்து வழக்குகளை ஆரம்ப நிலையிலேயே பைசல் செய்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை இந்த மாநிலத்தில் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தின் பண உச்சவரம்பை இன்றைக்கு 15,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். பண உச்சவரம்பைக் கூட்டியதன் தொடர்பாக சில சட்டப் பிரிவுகளைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதன் மூலம் அரசின் வருமானத்தையும் பெருக்க முடியும். தமிழ்நாடு கோர்ட்டுட் வேலுவேஷன் ஆக்ட் செக்ஷன் 37 (சி)-யின் கீழ் டிஸ்டிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டில் 30 ரூபாய் கோர்ட்டுப் பீஸ் என்று இருக்கிறது. 5,000 ரூபாய் இருந்த காலத்திலேயே 30 ரூபாய் கட்டி ஒரு பாக சூட் போட முடியும். இன்றைய நிலையில் 15,000 ரூபாய் என்று மாற்றியிருக்கும் சூழ்நிலையில், அதே 30 ரூபாய் கட்டி பாக வியாஜயம் போடுகிற நிலை இருப்பதால், தொடர்புடைய அந்த கோர்ட்டுப் பீஸ் ஆக்டின் 37 (சி) பிரிவையும் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1982 மார்ச் 20]

(பிற்பகல் 12.20)

அதே போன்று நீதித் துறையில் பல்வேறு அற்புதங்களை இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் சிந்திக்கத் தவறிய அல்லது சிந்திக்கத் துவங்கும் முன்பே இங்கே சிலவற்றைச் செய்து இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். வழக்குகள் எல்லாம் தேங்கி விடக் கூடாது, அவைகள் விரைவாகப் பைசல் செய்ய வேண்டும் என்று மற்ற, மாநிலங்களில் நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு முன்னால், அதைப் பற்றி எண்ணுவதற்கு முன்னால், இப்படி 'ஜெராக்ஸ்' மூலம் காப்பி எடுத்துக் கொடுப்பதன் மூலம், கால அவகாசம் குறைக்கலாம். வழக்குகளை விரைவுபடுத்தி நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தில் ஒரு முக்கியமான நிலைமை பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்து, கிரிமினல் நீதிமன்றங்களில் இருக்கின்றன. 'பைன்டிங் ஓவர் ஆப் கிரிமினல் அக்சுயூட்', பிணையத்திற்காக வழக்கு மன்றங்களில் விசாரணைக்கு வருகின்ற குற்றவாளிகளை தினம் தினம் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுப் போகச் சொல்லி வரும் நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும். அதற்காக எந்தச் சட்டத்தையும் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்து ஒரு அரசாணை மூலம் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களுக்கு வருகின்ற குற்றவாளிகளுக்கு வழக்கு முடிந்தாலும் கூட, அந்தப் பிணையத்திலே கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே, மாலை 5 மணி வரையில் ஒவ்வொரு குற்றவியல் நீதிமன்றங்களிலும் 50 பேர்கள் 100 பேர்கள் காத்துக் கிடக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்காக, அவர்களை விடுவிப்பதற்காக பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு, ஆரம்ப காலத்திலேயே பிணையம் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தால், குற்ற வழக்கு விசாரணையின்போது ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களிடத்தில் இருந்து கையெழுத்து வாங்கும் நிலைமை நாம் மாற்றினால், தமிழகத்தில் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் தினம் தினம் நிற்கும் 100 பேர் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள், வாழ்த்துவார்கள். பல்வேறு தவறுகள் அதிலே நடைபெறுகிறது என்று சொல்வது நடக்காமல் இருக்கும். இதனால் அந்தக் கோர்ட்டுகளுக்கு வரும் ஏழை எளியவர்கள் காலை 10 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரையில் அந்தக் கோர்ட்டுகளின் முன்பு காத்து நிற்கத் தேவையில்லை. அந்த வகையில் அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்காமல் விரைவு படுத்த வேண்டும் என்கிற வகையில் சிவில் நீதிமன்றங்களில், உள்ளது போல், குற்றவியல் நீதிமன்றங்களிலும்,

1982 மார்ச் 2. [[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

‘பிராசஸ் பண்ணி டிபார்ட்மென்ட்’ உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சம்மன் சர்வ் செய்வது காவல் துறையைச் சேர்ந்தது, காவல் துறை போகாவிட்டால், அரசுத் தரப்பு சாட்சிகள் மாறிவிடக் கூடும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், காவல் துறையில் வயதானவர்களாக இருக்கும் அல்லது காவல் துறையைச் சார்ந்த பணிகளைச் செய்வதற்கு இயலாத நிலையில் இருக்கும் காவலர்களை வைத்து அந்த ‘பிராசஸ் சர்வ் டிபார்ட்மென்ட்’ ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தமிழில் தீர்ப்பு எழுத வேண்டும் என்ற சிறப்புமிகு முடிவை மாநில அரசு அமல் படுத்த முன்வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், இந்த முடிவை மிக விரைவாக அமல் நடத்த வேண்டும் என்பதாகும். முன்பு ஆங்கிலத்தில் தீர்ப்பு எழுத வேண்டும் என்று விதி இருந்தபோது, பரமக்குடி டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் அவர்கள் தமிழில் தீர்ப்பு எழுதி விட்டார் என்ற காரணத்தினால் அந்தத் தீர்ப்பை செல்லாது என்று சொல்லிய கடுமையான நீதிபதிகள் கூட இந்த மாநிலத்தில் இருந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது தமிழில் தான் தீர்ப்பு எழுத வேண்டும் என்று விதி போட்ட பிறகு, எனக்குத் தெரிந்த தகவலின் அடிப்படையில் சொல்கிறேன், பாதிக்கு மேற்பட்ட நீதிபதிகள் இந்த நடைமுறையில் இருந்து விதிவிலக்கு வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதாகும்.

நான் இந்த நேரத்தில் சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலே உள்ள கோர்ட்டுகளிலே ஆட்சி மொழி எது என்பதை முடிவு செய்வது இந்த மன்றம், இந்த அரசு. அதை அமல் படுத்துகிற முழுப் பொறுப்பும் மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படி விதிவிலக்கு கேட்டுள்ள நீதிபதிகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த அதிகாரத்தை ஒரு நீதிபதியின் கையிலோ அல்லது அந்தத் துறையின் கையிலோ கொடுக்கக் கூடாது. அந்த அதிகாரத்தை இந்த அரசே தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் கூட, ஓராண்டு காலத்திற்கு மேல் அந்த விதிவிலக்கை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நீட்டித்துக் கொடுக்கக் கூடாது என்கிற கண்டிப்பான ஒரு முடிவை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். அப்படி ஓராண்டு காலத்திற்கு மேல் தமிழில் தீர்ப்பு எழுத எந்த நீதிபதிக்காவது முடியவில்லை என்று சொன்னால், அந்த நீதிபதியை வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றிவிடலாம் அல்லது அவரை வேறு துறைக்கு அனுப்பலாம் என்ற ஒரு முடிவை அரசு எடுக்க வேண்டும்.

1979 ஆம் ஆண்டில் இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டிய நேரத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை நிருபர்கள் வந்து சந்திக்கிறபோது சொன்னார்கள்—நான் இன்

[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலகப்பிமணியன்] [1982 மார்ச் 20]

றைக்குத்தான் வாழ்நாளில் பிறந்த பயனை அனுபவித்தேன் என்று. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பின்பற்றித்தான் மைசூர் மாநிலத்திற்கு கருநாடக மாநிலம் என்று 1974 ஆம் ஆண்டிலே பெயர் மாற்றம் செய்தார்கள்.

ஆனால், நம் மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றப் பட்ட பிறகும், சென்னை உயர்நீதி மன்றம் என்று தான் பெயர் இருக்கிறது. அதை தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்று மாற்ற வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இங்கே நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்வதற்கு சில மறுப்பு சொல்லக் கூடும். யூனியன் டெர்ரிடெரி பாண்டிச் சேரி சேர்க்கப்பட்டு இருப்பதால் அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று சொல்லலாம். லட்சத் தீவு சேர்ந்திருக்கிற கேரள மாநிலத்தில், கேரள நீதிமன்றம் என்று தான் பெயர் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது சார்ட்டர்ட் ஹைக்கோர்ட், லெட்டர் பேடென்ட் அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, ஆகவே அப்படி திருத்த முடியாது என்று சொன்னால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 275-வது பிரிவில், லெட்டர் பேடென்ட் ஹைக்கோர்ட்டின் அதிகார வரம்பைக் குறைக்கக் கூடாது, அதிகாரப் பகுதிகளைக் குறைக்கக் கூடாது என்று தான் சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, அந்த மாநிலத்தின் பெயரை அந்த நீதிமன்றத்திற்குச் சூட்டக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பெயரை மாற்றுவதற்கு எந்தவிதமான தடங்கலும் இல்லை. பல்வேறு யூனியன் டெர்ரிடெரிகள் சேர்ந்து இருக்கின்ற பகுதிகளிலே அந்தந்த மாநிலங்களின் பெயர்களில் தான் உயர்நீதி மன்றங்கள் இருக்கின்றன.

ஆகவே நான் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சருடைய கனிவான பரிசீலனைக்கு வைக்க விரும்புவது, சென்னை உயர்நீதி மன்றத் துறை தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றம் என்று பெயர் மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தினை கூறி, அதைக் கோரிக்கையாக வைக்கிறேன்.

அதைப்போலவே பல்வேறு கால கட்டங்களிலே போடப் பட்டிருக்கின்ற இரண்டு வேறு சட்டங்கள் தற்போது அமுவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

Presidency Insolvency Act,
Provincial Insolvency Act,
City Civil Courts Act, 1892,
Civil Courts Act, 1873,
Madras City Police Act, 1888,
District Police Act, 1859,

1982 மார்ச் 20] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலகப்பிரமணியன்]

என்று இருக்கின்றன இவைகளையெல்லாம் முறைப்படுத்துவதற்கான வகையிலே, மாநில அரசு செயல்படுத்துகின்ற சட்டங்களை ஒரே யூனிட் ஆகட்டாக ஒரே வகையான சட்டம் மட்டும் இருக்கும்படி வகை செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல மாநிலங்களிலே அமுல்படுத்தப்படுகிற மைய அரசினுடைய சட்டங்களைப்பலப்படுத்துவதற்கும், நீதிபதிகளின் சார்பாக ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கும், நீதித்துறையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புவது போன்ற மறுமலர்ச்சியைக் கொண்டு வர, நீதித்துறையிலே என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அரசுக்கு ஆலோசனை என்ற வகையில் நீதிபதிகள் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் மாநில அளவிலே மாநில சட்டக் கமிஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் யோசிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன் வைத்து, கூட்டுறவுத்துறையிலே..... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. மே. அ. இராசகுமார் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கென மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை ஆகியவைகளுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னைப் பேச அனுமதித்தற்காக முதற்கண் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அந்த மானியங்களை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதற்கண் திருச்சி மாவட்டத்திலே மணப்பாறையிலே முதன் முதலாக ஒரு மாவட்ட முன்சிப் நீதிமன்றத்தை ஏற்படுத்தியமைக்காக, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மணப்பாறை தாலுக்கா பொது மக்களின் சார்பாக எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அவர்களிடத்திலே ஒரு கோரிக்கையை வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக மணப்பாறை பகுதி மக்கள் சப்-கோர்ட்டுக்கு கருருக்குப் போக வேண்டுமானால் ஏறத்தாழ 140 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை செல்ல வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நீக்குகின்ற வகையில் 60 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள திருச்சியில் உள்ள சப்-கோர்ட் நீதிமன்றங்களுடன் மணப்பாறை பகுதியை இணைத்துத் தருமாறு அல்லது மாற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மே. அ. இராசகுமார்] 1932 மார்ச் 2]

அடுத்து குறிப்பாக இன்று கோர்ட்டுகளிலே எக்சிடியூட்டில் மேஜிஸ்ட்டிரேட் என்ற அளவில் உள்ளவர்கள் சிலர் வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பும் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய அனுபவம் அவகாசம் இல்லாத காரணத்தால், அதிலே பல தவறுகள் கூட ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாகின்றது. ஆகவே அந்த முறைகளை மாற்றி அந்த வழக்குகளை நீதி நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மேஜிஸ்ட்டிரேட்டுகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல சி. ஆர். பி. சி. 107, 109, 110 போன்ற பிரிவுகளை ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிசரே விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே நிர்வாக சீர்திருத்த மாற்றம் கருதி, நிர்வாகத்தின் திறமை கருதி அவைகளை ஜூடிஷியல் மேஜிஸ்ட்டிரேட்டுகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சியிலே கோர்ட்டினுடைய காம்ப்லண்ட் டிற்குள்ளே கிட்டத்தட்ட 16 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அப்படி நிலம் இருக்கையிலேயே, அந்த ஜூடிஷியல் நீதிபதிகளுக்கு 4, 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் குவார்ட்டர்ஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் நீதிபதிகள் பஸ்களிலே சும்பலிலே இடிபட்டு நெரிசலில் மிதப்பட்டு கோர்ட்டுக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலையிருக்கின்றது. இந்த நிலையை மாற்றி அந்தக் கோர்ட்டு காம்ப்லண்டிற்குள்ளேயே அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோர்ட்டிலே இருக்கக்கூடிய குமாஸ்தாக்கள் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோர்ட்டிலே அந்தந்த நீதிபதிகளின் கீழே அந்த குமாஸ்தாக்கள் அமர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விகிமுறை இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் அமர்ந்து கொள்ளும்போது கருப்புக் கோட்டு போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அந்தக் கருப்புக் கோட்டு அணியத் தக்க வகையில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவித் தொகையும் வழங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அந்த ஏழை குமாஸ்தாக்களுக்கு, ஏதாவது ஒரு தொகையை கருப்புக் கோட்டு வழங்குவதற்காக அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, கடைசியாக திருச்சியிலே இருக்கின்ற பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டருக்கு போன் வசதிகள் இல்லை. ரூம் வசதிகள் இல்லை. அந்தக் குறைகளை அவர்களுக்கு நிவர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவ : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கூட்டுறவுச் சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற

1982 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலை நிர்வாகம், கூட்டுறவு என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் உள்ள மானியக் கோரிக்கையிலே நான் அகில இந்திய பார்வர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பில் சொல்லுகின்றபோது தென் மாநிலங்களுக்காக உச்ச நீதமன்றம் ஒன்று சென்னையிலே அமைப்பதற்காக மத்திய அரசின் ஒப்புதலை கேட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதற்கு பாராளுமன்றம் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்றாலும் கூட அதைப்பற்றி வலியுறுத்தி பெறுவதற்கு இந்த மாநில அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய பிரிவு ஒன்றை மதுரையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்கு இந்த அரசு ஒப்புதல் அளித்தும் கூட இன்னும் அதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே அதுபற்றி இந்த அரசு துரிதப்படுத்து மக்களுக்கு, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருகின்ற அந்த சிரமங்களைப் போக்குகின்ற வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இப்போது எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்களும், திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களும் இங்கே தெளிவாகச் சொன்னார்கள். தமிழை கோர்ட் மொழியாக கொண்டுவருவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றும் அதற்கு இன்னும் சில ஆண்டுக்காலம் வேண்டும் என்றும் கேட்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வரவேண்டும் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதற்கு முன்பு கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து நான் பேசியபோது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அப்போது நான் கூட கேட்டேன். திரு. கே. பி. சிங் அவர்களை இங்குள்ள உயர்நீதிமன்றத்திற்கு போடுவதன் காரணத்தால் தமிழைக் கோர்ட் மொழியாக ஆக்குவது என்பது எந்த அளவுக்கு சாத்தியம் என்பது குறித்து தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டு இருக்கிறேன்.

கோர்ட்டுகளிலே தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதிலே இந்த மன்றம் அக்கறை கொண்டிருந்தாலும் தமிழ் தெரியாத ஒருவரை உயர்நீதிமன்றத்திலே நீதிபதியாகப் போடுவதன் காரணத்தால் கீழ் கோர்ட்டுகளிலே அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கள் அனைத்தையும் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து அனுப்பவேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்படும் அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லி இந்த அரசு ஏற்றுக்

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1982 மார்ச் 20]

கொண்டாலும் கூட தமிழிலே எழுதிய தீர்ப்பினை ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்க்கின்றபோது அது எந்த அளவுக்கு இருக்கும்? மேலும் அதை வைத்து உயர்நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்பு எழுத வேண்டிய கட்டாயமான சூழ்நிலை ஏற்படுமே. ஆகவே அதற்கு இந்த அரசு என்ன கொள்கையினை வைத்துருக்கின்றது? உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளை மாற்றுவது குறித்து உச்சநீதிமன்றத்திலே தீர்ப்புச் சொல்லுகின்றபோது மூன்று நீதிபதிகள் மாற்றுவதில் கூடாது என்றும், நான்கு நீதிபதிகள் மாற்றலாம் என்று எழுதிருந்தாலும் அந்த நான்கு நீதிபதிகளிலே ஒருவர் அந்த மாநில மொழி தெரிந்தவரைத்தான் அந்த மாநிலத்திலே போடவேண்டும் என்று எழுதி இருக்கிறார். ஆகவே, இந்த அரசு தன்னுடைய கொள்கையை எந்த அளவுக்குச் சொல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். ஆகவே தமிழ் ஆட்சிமொழியாக நீதிமன்றங்களிலே வருவதற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்குகள் தேங்கி இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசும் நாட்டு மக்களும் உணருகிறோம். உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையிலே 25 நீதிபதிகளில் 20 பேர்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மீதம் 5 நீதிபதிகளை நியமிப்பதிலே இந்த அரசுக்கு என்ன தயக்கம் என்பது புரியவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றித் தெளிவாக்கவேண்டும். இதற்கு மத்திய அரசின் தலையீடா அல்லது மாநில அரசு தயக்கம் காட்டுகிறதா என்பதை விளக்கவேண்டும். அல்லது தகுதியான வழக்கறிஞர்கள் கிடைக்கவில்லையா? அதுபற்றி அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

அடுத்து உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதிக்கு 4,000 ரூபாய் சம்பளம் என்பது கான்ஸ்டிடியூஷன் பேமென்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே போன்று துணை நீதிபதிகளுக்கு 3,500 ரூபாய் கான்ஸ்டிடியூஷன் பேமென்ட் என்று இருந்தாலும் கூட மற்ற வசதிகளைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த அரசு எந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்டிபென்டன்சி ஆஃப் தி ஜூடிஷியரி காக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அவர்கள் நல்ல மனநிறைவோடு நீதிகளை இந்தநாட்டு மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்றால் தீர்ப்புக்களை வழங்குகின்ற நேரத்திலே அவர்களுக்கு மனக்குறைவு இருக்கக்கூடாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் கீழ்மட்டத்திலே உள்ள நீதிபதிகளின் சம்பளக் குறைவு காரணத்தால் நீதித்துறையிலே சரியான நீதி கிடைக்காமல் போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே குற்றவாளிகள் எல்லாம் காரிலே வருகின்றபோது கீழே இருக்கின்ற நீதிபதிகள் பஸ்ஸிலேயும்

1982 மார்ச் 20

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்

இன்னும் இது போன்ற நிலைமையிலேயும் வருவது என்பது அவர்களுடைய தரத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்காது என்பதைத்தேர்வித்துக் கொள்கின்றேன்.

பல சலுகைகளை இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. துணைநீதிபதிகளுக்கு வேண்டுமானால் ரூ. 1,200 என்று அவர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயித்தாலும் மற்ற மாவட்டத்தில் உள்ள நீதிபதிகளுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று தனியாக பல வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும். உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மூன்று நான்கு பேர்கள் சேர்ந்து ஒரே காரில் வருகிறார்கள். என்ற அவல நிலையைப் போக்கி அவர்கள் நல்ல நீதிபதிகளாக இருப்பதற்கு நம் அரசு தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நீதிமன்றங்கள் பொறுத்து இன்டிபென்டன்ஸ் அப் தி ஜூடிஷியரி என்பது ஒரு புறமிருக்க அவர்கள் செயல்படும் விதத்தில் குறை கூறமுடியுமா, குறை சொல்லமுடியுமா என்பதுபற்றி ஒரு பிரச்சனை எழுந்தது. நாம் சட்டங்கள் இயற்றுகிறோம். அப்படி இயற்றப்படுகிற சட்டங்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்று சாலை திரு. தீர்த்தராமன் அவர்கள் பேசும்போது சப்-ஜட்ஜ் ஒருவர் பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் * *

இதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிட வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன் (குறுக்கீடுகள்).

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

(பிற்பகல் 12-40)

*	*	*	*	*
*	*	*	*	*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைவர் : இட் ஈஸ் நாட் ஆன் ரெக்கார்ட். இந்த அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்வது என்பது அனுமதிக்கப்பெறுவதில்லை. மேலும் அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே சொல்வதாக இருந்தால், முதலில் என்னிடம் காட்டி, அனுமதி பெறவேண்டும். திடீரென்று குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடாது.

எனவே இதுபற்றி நடைபெற்ற விவாதங்கள் அனைத்தையும் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1982 மார்ச் 20

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு குற்றவாளி 90 நாட்கள் இருந்து, போலீசாரால் சார்ஜ் அட அதற்குள் போடப்படவில்லை என்று சொன்னால், அது பிணையில் விடக்கூடாத குற்றமாக இருந்தாலும், விட வேண்டுமென்ற முறையைக்கூட நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. சிவில் புரஜீஜர் கோடுகள் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லையென்பது தான் பொதுவான விவாதம். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், ஸ்டே கொடுப்பது என்பது ஸ்டிரிக்ட் லிடிஸ்கிரிஷனரி பவர். அவருக்கு இருக்கின்ற அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதைக்கூட, இப்போது ரூல் ஆஃக் விட்டார்கள். அந்த ரூல் என்ன சொல்கிறது என்றால், நீதிமன்றத்திலே ஸ்டே நோட்டீஸ் கொடுத்து, அடுத்த தரப்பினருக்கு ஒரு ஆப்பர்ப்ரூனிடிகொடுத்து, அதற்கடுத்து அந்த தீர்ப்பிலே அந்த ஸ்டேவுக்கான காரணம் கொடுக்கவேண்டும். எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி சர்கம்ஸ்டான்சில், டிஸ்கிரிஷனரி பவரைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால், இப்போது நீதிமன்றங்களிலே அதிகமாக, எதற்கெடுத்தாலும் ஸ்டே கொடுப்பதன் மூலம், பிரைமா பேசி இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைக்கூட பார்க்காமல் ஸ்டே கொடுக்கப்படுகிறது. ஏழை எளிய மக்கள் நீண்ட நாட்களாக அவதிப்படுகிறார்கள். நீதிமன்றத்தை அரசும் கேட்கமுடியாது. இந்த மன்றமும் கேட்கமுடியாது. என்ற காரணத்தினால் எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் ஸ்டே கொடுத்துவிட்டுப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதற்கு குறிப்பிட்ட கால வரையறை இல்லை, அதைப் பார்ப்பதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சொன்னாலும் உயர்நீதி மன்றத்திலே கேஸ்கள் தேங்கி இருக்கின்ற புள்ளி விவரங்கள் பற்றி இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிட் பெட்டிஷன் 1980 ஆம் ஆண்டு முடிக்கப்பட்டவை 7,125 என்றும், நிலுவையில் உள்ளவை 8,897 என்றும் இவ்வாண்டில் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் 11,782 என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆண்டுதோறும் 3 ஆயிரம் 4 ஆயிரம் வழக்குகள் தேங்கியே நிற்கிறது. இன்டிபென்டன்ஸ் ஆப் ஜூடிஷியரியைக் காப்பாற்ற வேண்டியதுதான். ஆனால், ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் என்று தேங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உயர்நீதி மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்கும் கீழ்க்கோர்ட்டிலே வழக்குகள் ஏன் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று பார்ப்பதற்கு அதிகாரம் இருந்தாலும் அவர்கள் போய் பார்ப்பது இல்லை, ஏன் என்று புரியவில்லை. அதனால் நாட்டு மக்கள் படுகிற அவதிகளை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

நீதிபதிகள் அறையிலே உட்கார்ந்து ஸ்டே கொடுத்துவிடுகிறார்கள். சிலர் பாதி நேரத்திலே நீதிமன்றத்திலே இருந்து இறங்கி அமர்ந்துகொண்டு வழக்குகளை எடுப்பது இல்லை.

1932 மார்ச் 10] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

நியாயமான குறைகளை மேலே இருக்கின்ற நீதிபதிகள் கீழே இருப்பவர்களைக் கேட்பதில்லை. அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு நீதிமன்றத்திற்கு அலைந்துகொண்டிருக்கின்ற சாதாரண மக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே அதைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் அப்பாயின்ட்மெண்ட் 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசால் நியமிக்கப்படவில்லை, குற்றவியல் பிரிவு நீதிபதிகளும் அரசால் நியமிக்கப்படவில்லை, தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. பலமுறை அமைச்சர் அவர்களே அதைப்பற்றி இந்த அவையிலே சொல்விருக்கிறார்கள். 1969 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர்களை உயர்நீதிமன்றமே எடுத்திருக்கிறது. வனத் துறையிலே பணியாற்றியவர்களையும் தபால் மூலம் படித்தவர்களையும் பாம்பே போன்ற மற்ற பகுதிகளில் உள்ள கல்லூரிகளின் பட்டத்தைப் பெற்றவர்களையும் கிளார்க்குகளாக இருந்தவர்களையும் நீதிபதிகளாகப் போடப்பட்ட நிலைமை இருந்தது. வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலிருந்து அனுபவம் பெற்றவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முன்சீப் ஆகவும் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகவும் மாவட்ட நீதிபதியாகவும் நியமிக்கவேண்டும். சர்வீஸில் உள்ளவர்களுக்கு இத்தனை சதவீதம் என்று கொடுத்துவிட்டு நேரடியாக இத்தனை சதவீதம் என்று இருக்கின்ற அந்த அளவுக்கு அனுபவம் மிக்க வழக்கறிஞர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே அந்த முறையிலே இண்டிபென்டன்ஸ் ஆப் ஜூடிஷியரி என்ற முறையிலே நீதி வழவாமல் இருப்பதற்கு சட்டத்துறையிலே நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் துணை நீதிமன்றம் இந்த ஆண்டு 24 அதிகமாக ஆக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீதி ஆள்காங்கு பரவலாக்கப் பட்டு நீதி மக்களுக்கு விரைவிலே கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையை இரண்டாகப் பிரித்து திண்டுக்கல்லிலே ஒரு நீதிமன்றத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்த மாவட்டத்திற்குரிய எல்லை தவறாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சோழவந்தான் மதுரையிலிருந்து 12 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது. அது திண்டுக்கல்லில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அங்கே இருக்கின்றவர்கள் 60 கிலோமீட்டர் தூரம்போக வேண்டும். ஆண்டிப்பட்டியிலிருந்து மதுரைக்கு வரவேண்டுமென்றால் 35 கிலோ மீட்டர் வரவேண்டும். ஆனால் திண்டுக்கல் போவதற்கு 3 பஸ்கள் மாறி 60 கிலோமீட்டர் போக வேண்டும்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1982 மார்ச் 20]

தேனியிலே இருக்கிறவர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். எல்லை தவறாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எல்லையை மக்களுடைய நலன் கருதி மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இன்னும் ஒரு நிமிஷம் அனுமதியளிக்கவேண்டும். சிறைச்சாலை பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே கழிப்பிடம் இல்லை. மூட்டைப்பூச்சி பெருமளவில் இருக்கிறது. உணவு விநியோகம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, திருட்டு இருக்கிறது, முறையாக கைதிகளுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. இவற்றையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து கடும நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மிற்பகல் 12-50)

இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாமன்றத்தில் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறுகிய கால கடன், நீண்ட கால கடன் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில், அங்கேயிருக்கிற வங்கிகளில் பணம் வாங்குவதற்கு மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். முறையாக கொடுக்கப்படுவதில்லை, கேட்கப்படுகிற சான்றிதழ்கள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. பட்டா பாஸ்புஸ்தகத்தை வைத்து சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவி கிடைக்கிற வழிவகைகளை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. ஆர். திம்குரான் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நீதித்துறையின் மானியத்தின் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று உலக நாடுகளிலும் கூட பார்க்கப் போனால் எல்லா வகைகளிலும் நாடு முன்னேற வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகத்தான் அத்தகைய பொதுப்பணிகளை செய்ய முடிகிறது. முன்பு கூட்டுறவு நாணயச்சங்கம் என்று இருந்து, அது காலத்தால் மாற்றப்பட்டு இன்று நாணயம் போய் நாணயம் குறைந்த சங்கமாக காணப்படுகிறது. இதற்கு காரணம் என்னவென்றால், கூட்டுறவு சங்கங்களிலே விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கும் போது சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அதிக வலுவுடையவர்கள், நீங்கள் சொன்னது மாதிரி வசதி படைத்தவர்கள் முன் நின்று ஏழை விவசாயிகளுக்கு சேரவேண்டிய பணத்தை அவர்கள் பெயரிலே பெற்றுக்கொள்கிற நிலைமைகள் இந்த சங்கங்களிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாணய சங்கங்களிலே தேர்தல் நடக்கவில்லை. தேர்தலிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இல்லை, பஞ்சாயத்து

1982 மார்ச் 20] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

கூலைவர்கள் இல்லை. அரசுக்கு ஏதாவது தகவல் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அரசு தொடர்பாக நிர்வாகப் பொறுப்பிலே இருக்கிற கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் இல்லை. கிராம சங்கங்கள் 4,500 சங்கங்கள் இருக்கிறதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் எத்தனை இயங்குகிறது என்ற கணக்கு இல்லை. கிராமப் பகுதிகளில் 4, 5 ஊர்களுக்கு சேர்த்து ஒரு சங்கமாக அமைத்தார்கள். பாதி சங்கங்களுக்கு மேல் இயங்கவில்லை. கிராமங்களிலே சில இடங்களிலே நியாய விலை கடைகள் துவங்க இருப்பதாலே, கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி கடைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் கடைகள் இருக்கின்ற இடத்திலே, நியாய விலைக் கடைகளைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கிற இடத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒருசில இடங்களிலே இரண்டுமே சரியாக இயங்கவில்லை. ஒருசில இடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நன்றாக இயங்குகின்றன. ஒரு சில இடங்களில் நியாய விலை கடைகள் நன்றாக இயங்குகின்றன. அது நல்லதா, இது நல்லதா என்று தேர்ந்தெடுக்கிற சந்தர்ப்பம் கிராம மக்களுக்கு இல்லாததற்குக் காரணம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகிகள் அங்கே இல்லையென்பதுதான்.

கடன் வசூலைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் வசூலைப் பற்றி பாரதப் பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் சில வாரங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு அறிக்கையிலே சொல்லும் போது, ஏழை விவசாயிகளோ, அல்லது விவசாய ஏழைகளே, வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பிக் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் நஷ்டப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு மீண்டும் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்தை கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் கருத்திலே கொண்டு, விவசாயிகள் விஷயத்திலே, சிறு விவசாயிகள், பெரு விவசாயிகள் என்ற தகுதியை அங்கே சரியாகப் பார்த்து, சிறு விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய அந்தக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு இன்னமும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விருத்தாச்சலம் நகரத்திலே நீதி மன்றம் இரண்டுமே வாடகைக் கட்டிடத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான திட்டம் இன்றுவரையிலும் இல்லை.

அது போலவே சிறு தொழிலாக இருந்தாலும், பெரு தொழிலாக இருந்தாலும், எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும், நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது, கூட்டுறவுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, ஆர்ஜிதமான நிலத்தைக் கொடுத்த அந்த விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ,

[திரு. ஆர். தியாகராசன்] [1982 மார்ச் 20]

அல்லது நிலம் கொடுத்தவர்களுக்கோ, அந்த நிறுவனத்திலே, வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே, 1975-76 ஆம் ஆண்டுகளிலேகூட பாராளுமன்றத்திலே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இருந்தாலும், பல தொழிற்சாலைகளுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு அந்தத் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு அவை நல்லமுறையிலே நடந்தாலும்கூட, அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு நிலம் கொடுத்தவர்களுக்கு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, ஆரம்பிக்கக்கூடிய சிறு தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, குறை வைப்பது போன்ற தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தொழிலிலே அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று உங்களை வேண்டி, விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட தொகுதி மங்கலூர் என்று அறிவித்திருக்கிறார்களே தவிர, விருத்தாச்சலம் தொகுதி பிற்பட்ட தொகுதி என்று அறிவித்திருக்கிறார்களே தவிர, அங்கு எந்தத் தொழிலும் இல்லை. மிகக் குறைவான கூலிக்கு, ரூ. 1½, ரூ. 2-க்குக் கூட ஆள் கிடைக்கிறார்கள் அங்கே. அந்தப் பகுதியிலே செங்கல் குளையையும், மர வள்ளிக் கிழங்கு ஆலை போன்ற சிறு ஆலைகளை அமைக்க அரசு முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்..... (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

*திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள, நீதி நிர்வாகம், சிறைகள், கூட்டுறவுத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான விவாதத்தை முடித்துவைத்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பை நல்கியதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு அந்தச் சொல்லிலே இருக்கிற கூட்டும் இல்லை, உறவும் இல்லை என்கிற நிலை உருவாகிவிட்டது. காரணம் உறுப்பினர்களுக்காக. உறுப்பினர்களே, நடத்தக்கூடிய ஒரு ஜனநாயகத் தொட்டிலாக விளங்க வேண்டியதுதான் கூட்டுறவு இயக்கம். ஆனால், இன்றைக்குக் உறுப்பினர்களுக்காக தனி அதிகாரிகள் நடத்துகிற ஒரு யெக்ஸ்மாக கூட்டுறவு இயக்கம் ஆகிவிட்டது என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் எல்லோரும் சொல்லி வருகிறார்கள், அமைச்சர் உட்படப் பல நேரங்களில் சொல்லி வருகிறார்கள். புதிய சட்டம் வருகிறது. எனவே, இதுவரையிலே நடத்தப்பட வேண்டிய தேர்தல்களைப் பிறகு நடத்தலாம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், ஒருவன் பழைய ஆடையைப் போட்டிருக்கிறான்

1982 மார்ச் 20] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

என்றால், அந்த ஆடைக்குப் பதிலாகப் புதிய ஆடையைத் தருகிறேன் என்று சொல்வது நியாயம். ஆனால் புதிய ஆடையைத் தருகின்ற வரையில் பழைய ஆடையைக் கழற்றி விடு என்று சொன்னால், அப்படிச் கழற்றி விட்டு நிர்வாணமாக இரு என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு மோசமாக இருக்குமோ அதைப் போலத்தான் இன்றைய நிலைமை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

முன்புகூட அமைச்சரவர்கள் சொல்கின்ற நேரத்தில், கூட்டுறவுப் பணியாளர்களுக்குக் குடும்ப நலத் திட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தப்போகிறேன் என்று தெரிவித்தார்கள். பணியாளர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாயோ 10,000 ரூபாயோ கொடுத்து உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கான முழுமையான திட்டம் இதுவரையில் வரவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலவள வங்கி ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள், அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்றுவரையில் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிக உச்சமான ஒரு பிரச்னை என்னவென்றால், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையிலேகூடப் பார்த்தேன். 15-3-1982 ஆம் தேதிய இன்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே, Jewel Loan Scheme Suspended என்று வந்திருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இன்னுறைக்கு இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேகூட நகைக் கடனை நாங்கள் ஆண்டுதோறும் தருகிறோம், ஏறக்குறைய 130 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம், வரும் ஆண்டுகளில் இன்னும் அதிகம் கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பத்திரிகைச் செய்திமுற்றிலும் மாறாக இருக்கிறது. முழுமையாக இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலமைச்சரவர்கள் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பே கூட, பல ஆண்டுகளுக்கு முன் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கிராமங்களிலே உள்ள போஸ்டாபீஸ்கள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள், அது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஆனால் கிராமப் புறங்களில் உள்ள கூட்டுறவு வங்கிகளிலேயே நகைக்கடன் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் 100 கோடி ரூபாய் கொடுத்தவுடன் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகவும் சொல்கிறார்கள். நகைக் கடனே இல்லை என்றால் அந்த மக்களுக்கு வேறு வகையே கிடையாது. பயிர்

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்] [1982 மார்ச் 20]

செய்யவே முடியாது; மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்துவதற்கு வழி கிடையாது. எந்தவகையிலேயும் கிராமங்களிலே வாழ்வதற்கு வழியற்ற நிலைமை உருவாகிவிடும். எனவே, நகைக்கடன் விஷயமாக அரசும் அமைச்சரும் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பவும் அதிகமாகக் கொடுப்பதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற கடன் கொடுக்கப்படாத நிலைமைகள்தான் வீடு கட்டும் சங்கம், இன்னுமுள்ள பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேயும் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன.

நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தக் காரணத்திற்காகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உள்ள தலைமை, மற்ற அமைப்புகள் கலைக்கப்பட்டனவோ அந்த நோக்கம் இதுவரையில் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. மாற்று வகையில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் என்று போட்டார்கள். இதன் காரணமாக ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட குற்றங்கள் களையப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்டால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். முன்பு தலைவர் என்று நான் அஃபிஸ்யல் போடப்பட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது கார் செலவு, டெலிபோன் செலவு, மற்றச் செலவுகளெல்லாம் ஆகி விட்டன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய வங்கிகளில் இன்றைக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் என்று டி. ஆர். கேடரில் போட்டிருக்கிறார்கள்; எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் என்று டி. ஆர். கேடரில் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று கிளார்க்குகள், பியூன்கள், கார் ஆகிய செலவுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே கூட்டுறவு அமைப்புகளிலிருந்து இன்றைக்குக் கடனைக் கொடுக்கின்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் இல்லை. கடனை வசூல் செய்கின்ற வேலையும் குறைவு. ஆனால் தேவையில்லாத அளவிற்கு சம்பளச் செலவுகள் என்று ஐந்தாறுமடங்கு ஆகிறது. இந்தச் செலவுகளெல்லாம் யார் தலையில் விடியப்போகிறது என்றால் ஏழை விவசாயிகளின் தலையில்தான் விழும். எனவே, இதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலவள வங்கிகளிலேயும் இதுபோலவே சி.எஸ்.ஆர். அளவில் செக்ரட்டரி என்று இருக்கிறார்கள்; ஸ்பெஷல் ஆபீசர் என்று சி. எஸ். ஆர். அளவில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்; எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் என்று பேர்ட்டு அவரும் சி.எஸ்.ஆர். அளவில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மூன்று அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் மூன்று பியூன்கள் என்றும், இன்னும் பல்வேறு வகையான அதிகச் செலவுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அங்கே கூட்டுறவு துறையே அழிக்கப்படக் கூடிய நிலைமைகளைத் தான் இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கித்தருகிறது என்ற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 20] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், பால் வழங்கும் சங்கத்தின் மூலம் கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்கு கடன் தருகிறார்கள். இன்ஷ்யூர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே இன்ஷ்யூர் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மாடு திடீரென்று இறந்து விட்டால் அவ்வாறு இறந்தவுடன் தகவல் சொடுக்கப்படுகிறது. இறந்த மாட்டிற்கான தொகையை ஈடு செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக்கோரிக்கை உடனடியாகக் கவனிக்கப்படாத காரணத்தினால் ஒரு ஆண்டு அல்லது ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அந்த மனு பரிசீலிக்கப்பட்டு, அந்த இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகை வருகின்ற நேரத்தில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து, ஏறக்குறைய 1,000 ரூபாய் கடன் என்றால் வட்டியோடு சேர்த்து 3,000 ரூபாய் 2,500 ரூபாய் என்று வருகிறது; ஆனால் இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகை 600 ரூபாய் 700 ரூபாய் என்ற அளவிற்குத்தான் வருகிறது. ஏழை எளிய விவசாயிகளைக் காப்பற்ற வேண்டிய பொறுப்பிலே உள்ள அரசு உடனடியாக இதைக் கவனிக்காத காரணத்தால் 2,000, 3,000 ரூபாய் அளவில் அவர்களுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் என்ன வேண்டுகோள் வைக்க விரும்புகிறேன் என்றால் மாடு இறந்தது என்று செய்தி வந்தவுடன், அந்தச் செய்தியைத் தந்தியாகக் கருதி, உடனடியாக இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகையை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பெற்று முழுக் கடனையும் அடைக்கச் கூடிய ஏற்பாடுகளை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறைத் துறை நிர்வாகத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலை லட்சியவாதிகளுக்கும், கொள்கை வீரர்களுக்கும் ஒரு ஆலயம். கல்விச்சாலை, பூஞ்சோலை என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் இன்றைக்கு நீதிபதி இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் படித்திருப்பார்கள். அரசின் கவனத்திற்கும் வந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே கூட, மக்களுக்கு தெளிவாக ஒன்றைச் சொல்கிறார். நீதிபதியாக இருப்பவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகப் பணியாற்றுகிறவர்கள், உள்துறை செயலாளராக இருப்பவர்கள் எல்லாம் குறைந்த பட்சம் ஒரு 6 மாதம் சிறையிலே—அதுவும் காவல் கைதியாக இல்லாமல், தண்டனைக் கைதியாகவும்—இருந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கூட சற்று அதிகமாக அவர் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது அமைச்சர்கள் எல்லாம் கூட ஒரு ஆறு மாதம் சிறையிலே இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அந்த அனுபவத்தைப் பார்ப்பதற்காக. அங்கே நடக்கின்ற கொடுமைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்காக. அந்தப் பிரச்சினைகளை நேரடியாக அறிந்துக் கொள்வதற்காக சொல்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 20]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : ஏற்கெனவே, சிட்டிபாபு நாட் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால், தி.மு.க. காரர்கள், அமைச்சர்கள் எல்லாம் சிறையிலே இருந்தவர்கள்தான். ஆனால் ஆட்சி நடத்துகிறபோது அதை முறையாக அமல் படுத்த வில்லை. சீர்திருத்தவில்லை என்பது சிட்டிபாபு நாட் குறிப்பு. அதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : எப்போதோ செய்யவில்லை என்பதற்காக இனி வரப்போகிறவர்களும் செய்யக் கூடாது என்று நண்பர் சொல்வார்களேயானால் நான் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. இப்போது இருக்கிற ஆட்சியாளர்கள் ஏன் செய்யக் கூடாது? என்ற கேள்வியை எழுப்பினால் நியாயமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

மேலும் நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்வது அந்த சிறைக்கைதிகளுக்கு இருக்கிற கொடுமைகளை அந்த உணர்வுகளைப் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலேதான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நானே நேரிலே பார்த்திருக்கிறேன். அனுபவித்தும் இருக்கிறேன்.

நாற்றமெடுக்கிற கஞ்சி, அதைக்கூட குடு போவதற்குள்ளாகவே மேலாக உறிஞ்சிக் குடித்து விடுங்கள். குவளையிலே வாங்காதீர்கள். தட்டிலே வாங்குங்கள். ஏனென்றால், நாற்றமெடுப்பது மட்டுமல்ல, குடு இருக்கும்போதே குடித்துவிட வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். ஏனெனில் கீழே மண்ணிருக்கும். அதனாலே, மேலேயே குடித்து விடுங்கள் என்று சொல்வார்கள். அதைவிட மோசம் அங்கே தருகின்ற கனியோ, அல்லது உணவுப் பாருளோ பரிமாறுகின்றபோது துருப்பிடித்த தகரக் குவளையிலே கொடுப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். குற்றமும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் களையப்படவில்லை. இது கடலூர் மத்திய சிறைச் சாலையிலே நடைபெற்றது.

அறைகளிலே உள்ளே. முத்திரச்சட்டிகளின் நாற்றம் வேறு, அந்த அறையைச் சுற்றி போடப்பட்டிருக்கிற பளீச்சிங் பவுடர் நாற்றம் வேறு, இந்த மாதிரி சூழ்நிலையிலே மோசமான ஒரு நிலைமையிலே கைதிகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே காவல் கைதிகள் (மணிஅடிக்கப்பட்டது).

இப்படிப்பட்ட மோசமான சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. என்று சொல்லி இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக் கையிலே சொல்லி இருக்கின்ற பரிந்துரைகளை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவைகளை நிச்சயமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சமீபத்தில் கூட திராவிட கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் வீரமணி அவர்கள் போராட்டம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். அதையும் கவனத்தில் கொண்டு இஸ்மாயில் கமிஷன் தீர்ப்புகளை அதனுடைய பரிந்துரைகளை செயல்படுத்த வேண்டும்.

1982 மார்ச் 20] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். எந்தக் கமிஷனைப் போட்டாலும் அதனுடைய பரிந்துரைகளை அரசு செயல்படுத்துவதில் தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்று கேட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இப்படிப்பட்ட சிறைச்சாலைக் கொடுமைகளை எல்லாம் சொல்லுகின்றபோது அவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பதைப் போல அவர்களை மேலும் ஊக்குவிக்கின்ற போக்கிலே அரசு நடந்து கொண்டு இருக்கின்றது என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நியாயமான பதிலைத் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலையிலே இருக்கின்ற மருத்துவ அதிகாரிகள் தனிப் பட்ட முறையிலே சிறை அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இயங்காமல் சுதந்திரமாக இருக்கும்படி, அனுபவம் உள்ள வயது முதிர்ந்த மெடிக்கல் ஆபீசர் இருந்தால் தான் இங்கே நியாயமான முறையிலே கைதிகளை பார்க்கக்கூடிய முடியும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பிலே தில் கருத்துக் களை சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதி வழங்குவது முறை செய்வது என்பது அரசினுடைய தலையாய கடமை. நீதிமன்றங்கள் கோவில் என்றும், நீதிபதிகள் தெய்வம் என்றும் மக்கள் நம்புகின்ற நிலைமையிலே இன்றைக்கும் மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் நீதிபதியினுடைய வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்திருக்கின்றதா என்று சொன்னால் இல்லவே இல்லை. நீதிபதியினுடைய வாழ்க்கைத் தரம் குறைகிறது என்று சொன்னால், நீதியே குறைந்து விட்டது நீதியினுடைய தரம் குறைந்து விடுகிறது என்பதுதான் உண்மை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும், வசதிகளையும் அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று பல்வேறு கால கட்டங்களில் கோரிக்கைகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இராஜாஜி ஹாலில் நடந்த ஒரு விழாவில் கலந்துக் கொண்டு அறிவிப்பை எல்லாம் கொடுத்தார்கள். அதிலே, முக்கியமான அறிவிப்பு சப் ஜட்ஜ் கேடருக்கு ரூ. 1,300 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் டி.ஆர்.ஓ. கேடருக்குச் சமமாக இருக்கச் கூடியவர்கள். அந்த அளவுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைத்தார்கள். அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்றால் எடுக்கப்படவில்லை. நேரிலேயே அறிந்தவன் என்ற காரணத்தால் இதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ரூ. 750 ஒரு டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிப்புக்கு. சப் ஜட்ஜுக்கு ரூ. 1,000. ரூ. 250 சம்பளத்தில் வித்தியாசம். ரூ. 1,000-ஐ ரூ. 13,00 ஆக ஆக்கும்போது ரூ. 750-ஐ ரூ. 1,050 ஆக ஆக்க வேண்டாமா? அல்லது சம்பளக் கமிஷன் திட்டப்படி ரூ. 1,000 ஆவது ஆக்க வேண்டாமா? அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு தகுதியி்ருந்து அடுத்த தகுதிக்கு போவதற்கு ரூ. 550 சம்பளம்

[திரு. கு. பா. பழநியப்பன்]

[1982 மார்ச் 20]

வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்தக் குறைகளை நீக்கி அவர்களுக்கும் அந்த அதிகச் சம்பளம் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையைச் சிறைச்சாலையிலே அடைத்து வைத்திருக்கிற உயர்நிலை என்ன நீதி கிடைக்கும் என்று சொல்லி விழுப்புரம் நகரத்தில் சார்நிலை நீதிமன்றம் (Sub-Cour) ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எனது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது 3 துறைகளைப் பற்றிய தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக நீதித் துறை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது நீதித்துறை செம்மையாக விளங்க அரசுத் தரப்பிலே என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது என்பது பற்றியும், பொதுவாக, மக்கள் நீதி பெறுவதில் என்னென்ன இடர்ப்பாடுகளைப் பெறுகின்றார்கள் என்பது பற்றியும் மக்களின் நலன் கருதி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கோட்டுக் காட்டினார்கள். இந்த அரசினுடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் நீதித் துறை தன்விச்சையாக, தனித் தன்மையோடு, பாரபட்சமின்றி, மக்கள் நலன் பேண அது இயங்கி இந்த அரசு முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் தந்து, உறுதுணையாக இருந்து வருகிறது. தொடர்ந்து வரும் என்பதனை முதற்கண் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகின்ற போது வழக்குகள் மிகத் தாமதமாக முடிவுறும் நிலையினை அடைகின்ற காரணத்தால் மக்கள் அதிக பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறார்கள். அதைக் களைய வேண்டும் என்பது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சொன்னார்கள். அது குறித்து அரசும் விவரமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றமும் விவரமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அடிக்கடி உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியிடமும், சம்பந்தப்பட்ட ரெஜிஸ்ட்ரார் போன்ற பொறுப்பாளர்களோடும் அரசு கலந்து உயர்நீதி மன்றத்திலே உள்ள வழக்குகளையும், உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழ் இயங்கும் சப்-ஆர்டினைட் நீதி மன்றங்களில் உள்ள வழக்குகள் தாமதம் இல்லாமல் முடிவுறுவதற்கும், மக்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகாமல் இருப்பதற்கும், என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து அவ்வப்போது நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது. உயர்நீதி மன்றமும் எடுத்து வருகிறது. குறிப்பாக வழக்குகள் மிகவும் தேங்கிய நிலையில் இருப்பதை போக்குவதற்கு அதிகப் படியான நீதிமன்றங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கோரிக்கை வைத்தார்கள். இந்த அரசும் அதை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. 1976-க்கு

1982 மார்ச் 20]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

முன் கிட்டத்தட்ட 1974 ஆம் ஆண்டிலே புதியதாக 1 சிவில் நீதிமன்றமும் 3, கிரிமினல் நீதிமன்றமும், துவங்கப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டிலே 1 சிவில் நீதிமன்றமும், 2 கிரிமினல் நீதிமன்றமும் துவங்கப்பட்டன. 1976 ஆம் ஆண்டிலே 9 சிவில் நீதிமன்றங்களும், 2 கிரிமினல் நீதிமன்றங்களும் துவங்கப்பட்டது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு நீதித் துறையில் வழக்குகள் தேங்கிய நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஏழைகளில் அதிகமாக பாதிப்பையும் கருத்தில் கொண்டு அதிகப்படியான நீதிமன்றங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கோரிக்கையினை ஏற்று அதை நாம் நடவடிக்கைப்படுத்தி இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையிலே 1977 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து தற்போது 1982 ஆம் ஆண்டு வரை, 142 புதிய நீதிமன்றங்களை இந்த அரசு துவங்கி இருக்கிறது.

இதை நான் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம் அதிகமான நீதிமன்றங்களை குறிப்பாக மாவட்ட, வட்ட அளவில் நாம் திறக்கும்போது விரைவாக வழக்குகளை முடிக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் அரசு இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. புதிதாக இன்னும் 20 நீதிமன்றங்களைத் தற்போது தொடங்க இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே, கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 162 நீதிமன்றங்கள் அதிகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நீதிமன்றங்கள் மூலம் வழக்குகளை இன்னும் துரிதமாக முடிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் சுறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், 1975 -ஆம் ஆண்டு வரையில் அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் என்ற நிலையில் இருக்கிற வழக்கு நடத்துநர்கள் 90 பேர்கள் மட்டுமே இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் 16 பேர்கள் மட்டுமே இருந்தார்கள். போதிய அளவுக்கு அரசின் சார்பிலே வழக்குகளை நடத்துகின்றவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் நீதிமன்றங்களிலே வழக்குகள் அவ்வப்போது “ அட்ஜர்ன் ” ஆகி, குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடியாத நிலைமை இருந்தது. இதை அரசு உணர்ந்து, தற்போது வரலாற்றிலேயே இல்லாத அளவுக்கு புதிதாக 108 வழக்கறிஞர்களை—ஏற்கெனவே இருந்த 106 வழக்கறிஞர்கள் அல்லாமல்—அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களை நியமிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

புதிதாக நியமிக்கப்படுகின்ற இந்த 107 வழக்கறிஞர்கள் மட்டும் அல்லாமல், மதுவிலக்கு சம்பந்தப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் 21 தனியாக அமைத்து, அதற்கு தனியாக 21 அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களை நியமிக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆக, இந்த 129 அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களை

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1982 மார்ச் 20]

கூடுதலாக நியமிப்பதன் மூலம் கடந்த கால தேக்க நிலை இனிமேல் இல்லாத நிலை ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

நீதிமன்றங்களில் பல இடங்களில் நீதிபதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நிலை தற்போது இல்லை. நான் ஏற்கெனவே, பலமுறை இந்த அவையிலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன், சப்மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்களைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் அவர்களும் குப்புசாமி அவர்களும் சொன்னதைப்போல 1965-ஆம் ஆண்டு வரையில் நீதிமன்றங்களுக்குத் தேவையான சப்மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்களை தற்காலிக அடிப்படையில் உயர்நீதி மன்றம் தேர்ந்தெடுத்து, அரசின் அனுமதியோடு நியமித்து வந்தது. 1965-லிருந்து அந்தத் தற்காலிக சப்மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நியமனத்தில் அரசுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை; உயர்நீதிமன்றமே தேர்வு செய்வு வந்தது. ஆனால், 1965-லிருந்து அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சப்மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல பல துறைகளிலிருந்து வெட்டரினரி டிபார்ட்மென்ட், மெடிக்கல் டிபார்ட்மென்ட், பி.டபுள்யூ.டி., போன்ற பல துறைகளிலிருந்து பல நேரங்களில் தபாலிலே படித்து பட்டம் பெற்றவர்களைக்கூட, கோர்ட் அனுபவமே இல்லாதவர்களைக்கூட, நியமித்த காரணத்தால் அந்த முறையை மாற்றி வருங்காலத்தில் வழக்கு மன்றங்களில் வழக்கறிஞர்களாகப் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்ற வழக்கறிஞர்களை நியமிப்பதில் முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்ற முறையில் விதிகளைத் திருத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

இந்த நிலையில்தான் சில நீதிமன்றங்களில் இருக்கிற காலி இடங்களை நிரப்புவதற்கு உயர்நீதிமன்றம் நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தற்காலிகமாக அவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது வழக்கறிஞர்கள் சார்பாக அரசுக்கு கோரிக்கை வந்தது. ஏற்கெனவே, 11:9 என்ற விதி இருக்கிறது. அதன்படி, 1965-லிருந்து 11 பேர்களை வழக்கறிஞர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்தால் 9 பேர்களை அலுவலகங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஆனால், உயர்நீதிமன்றம் அந்த முறையை விட்டு விட்டது. ஆகவே, வருங்காலத்தில் வழக்கறிஞர்களிலிருந்தே நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தார்கள். பார் அசோசியேஷனிலிருந்து மனுக்கள் வந்தன. உயர்நீதிமன்றத்திடம் இதைச் சொன்னோம். அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அதன் பிறகு உயர்நீதிமன்றம் அரசின் கருத்தை ஏற்று, தற்போது தந்த இடங்கள் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இனி, வருங்காலத்தில் 5:1 என்ற ரேஷியோ கடைப்பிடிக்கப்படும். 5 பேர்கள் வழக்கறிஞர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் ஒருவர் மட்டும் ஆபீஸ் சர்வீசிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்.

1982 மார்ச் 20]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[பிற்பகல் 1:20]

அந்த ஒருவரும் கூட நீதித்துறையில் பணிபுரிந்தவராக
'Persons working in the Law Department or in the Judicial
Department'

என்ற அளவிலே அவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் என்கிற முடிவை அரசு எடுத்து இருப்பதால், அந்தப் பிரச்சினை முழுவதும் தீர்ந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ இன்டக்கிரேஷன் ஆப் ஜூடிசியரி ” பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்டக்கிரேஷன் ஆப் ஜூடிசியரி என்பது ஒரே கூரையின் கீழ் மக்களுக்கு அனைத்துத் தீர்ப்புகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த அரசு கொண்டு வர எண்ணுகிறது. ஒரு வட்ட அளவில் இருக்கும் மக்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய கிரிமினல் வழக்குகளாக இருந்தாலும் சரி, பர்ஸ்ட் கிளாஸ் அபன்சுகளுக்காக ஒரு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றாலும் சரி, செகண்ட் கிளாஸ் அபன்சுகளுக்காக ஒரு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்றாலும் சரி, அல்லது சிவில் வழக்குகளுக்காக நீதிமன்றம் செல்லவேண்டும் என்றாலும் சரி, அதற்காக பல வழக்குமன்றங்களுக்கு மக்கள் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பல வகைகளில் சிரமங்கள் ஏற்படுகிறது. வழக்கறிஞர்களுக்கும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. நிர்வாகத்திலும் பல இடற்பாடுகள் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால் தான்

“ Under one roof a litigant public should be enabled to have remedies for first and second class offences of the criminal side and civil side.”

என்ற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தோம்.

ஆனால், அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, உயர்நீதிமன்றம் அந்தத் திட்டத்தை படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று கூறியது. படிப்படியாக அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது ஒரு பிரச்சினை எழுகிறது. காரணம்,

A Sub-Magistrate, if he is promoted and elevated to the cadre of a District Munsif, who would be equivalent to the First Class Magistrate.

அந்த நிலை ஏற்படுகிறபோது பதவி உயர்வு பெற்று, அவர் ஊதிய உயர்வும் பெற்று விடுகிறார். அப்படி ஊதிய உயர்வைப் பெற்றுவிட்டபோதிலும், அந்தப் பணியை அவர் செய்வது இல்லை. ஒருவர் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருக்கிறவர்—

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 மார்ச் 20]

பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரிடேட்டாக ஆகி, டிஸ்டிரிக்ட் முன் சீப்புக்கு ஈக்குவல் ஆகி—டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்-கம்-பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று பதவி பெற்ற பிறகும், சம்பள உயர்வு பெற்ற பிறகும், உயர்நீதிமன்றம் ஒரு சிலருக்குத்தான் அந்தப் பணியைத் தருவோம் என்று சொல்கிற போது, மற்றவர்கள் அந்தப் பணி செய்யாமலேயே அந்த அதிகபட்சம் சம்பளம் வாங்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. இது அரசின் ஏனைய பணியாளர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும். அப்படிச் செய்யவும் முடியாது. காரணம், மறைமுகமாக இத்தகைய நீதிபதிகளுக்கு சம்பள உயர்வு பெறுவதற்காக இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே ஒழிய அவர்களை அந்தப் பணியில் அமர்த்துவதற்காக அல்ல என்று சொல்லக்கூடும். மேலும், மற்ற துறைகளில் பே-கமிஷன் அடிப்படையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரிடேட்டுகளுக்குச் சமமாக சம்பளம் பெறுபவர்களும் எங்களுக்கும் அத்தகைய ஊதிய உயர்வு, பணி செய்யாமலேயே தரவேண்டும் என்று கோரக்கூடும். பின்னர் அந்தக் கோரிக்கை வலுப்பெற்று, மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக அது உருவாகி விடும் என்ற எண்ணத்தால், அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் இந்த நிலையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். உயர்நீதிமன்றமும் அதைப் பரிசீலித்து வருகிறது. விரைவில் அதை நடைமுறைப்படுத்த இயலும் என்று கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு, குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் சொன்னதைப்போல, சென்ற ஆண்டு மட்டும்,—நீதித்துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு, அவர்கள் செம்மையாக பணிபுரிய வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும் வசதிகள் அளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்—மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வேட்சந்தூர் பாலகப்பிரமணியன், குப்புசாமி போன்றவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல—பல சலுகைகளை இந்த அரசு வழங்கி இருக்கிறது. சம்பள உயர்வு பற்றி—திரு. பழனியப்பன் சொன்னார்கள். தற்போது இந்த டிமாண்ட் முடிந்தவுடன் அதுவும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

பாரதத்தின் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு வழக்குகள் தேக்க நிலையில் இருக்கக்கூடாது. நீதிபதிகள் தன்னிச்சையாக, சுயமாக வேலை செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான், “ஜெராக்ஸ்” காப்பிமெஷின், டேப் ரிக்கார்ட்டர், 30 வாசனங்கள், டெலிபோன் வசதிகள் போன்ற வசதிகளை நாம் தாராளமாகச் செய்து இருக்கிறோம். நீதிபதிகள் செம்மையான முறையில் பணியாற்றக்கூடிய நிலையை உருவாக்குவது ஒட்டுமொத்தமாக நாட்டிற்கே நல்லது என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் குடியிருக்க வீட்டுவசதியை ஒரு தீவிர திட்டத்தின் கீழ் இந்த அரசு தற்போது நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் மாவட்ட அளவில் இருந்தாலும் சரி, வட்ட

1982 மார்ச் 20]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

அளவில் இருந்தாலும் சரி, சென்னை போன்ற பெரு நகரங்களில் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தில் 10 சதவீனில் என்று நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிற வீட்டு வாடகைப்படிக்குள் வாடகைக்கு நீதிபதிகளுக்கு வீடுகள் கிட்டுமா என்றால் கண்டிப்பாக கிடைக்காது. ஆகவே தான், அண்மையில் அரசு உத்திரவிட்டு இருக்கிறது. அந்த உத்திரவின்படி, நீதித்துறையில் பணியாற்றுகின்ற அனைவருக்கும் குடியிருப்பு, வீட்டுவசதி செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு இருக்கும் வீட்டுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது வருகிறது என்பதை மட்டும் இங்கே நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது, குறிப்பாக பேச நினைத்து பேச முடியாத நிலையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்கள் அமர்ந்து விட்டார். விருத்தாசலத்திற்கு சப்-கோர்ட் வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையை கேட்டிருக்கிறார். (குறுக்கீடு) சாரி, விழுப்புரத்திற்கு அந்த கோரிக்கையை அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. நான்-டினரையல் பிரிசினர்ஸ் பற்றி சொன்னார்கள். நான் டினரையல் பிரிசினர்ஸ் ரிமாண்ட் பிரிசினர்ஸ் என்ற வகையில் பல ஆண்டுகளாக சிறைச்சாலைகளிலே இருக்கிற அந்த நிலையை மாற்றி துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டு பார்க்கிறபோது, தமிழகத்தைப் பொருத்தவரைக்கும், அந்தப் பிரச்சனை அவ்வளவாக இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் சில செம்மையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, நீதி மன்றங்களுக்கு வராமல் இருக்கிற, நான்-டினரையல் பிரிசினர்ஸ், ரிமேண்ட் பிரிசினர்ஸ்-களைப் பொருத்தவரைக்கும், இன்னும் விரைவிலே அவர்களுடைய வழக்குகளை முடிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துச் சொன்னால், மீகரிலே 21,536 பேரும், டெல்லியிலே 7,531 பேரும், குஜராத்திலே 1,763 பேரும்; ஹிமாசலப் பிரதேசத்தில் 1,400 பேரும், அதைப்போலவே பஞ்சாபிலே ஒரு ஆயிரம் பேர்களும், உத்திரப் பிரதேசத்தில் 20 ஆயிரம் பேர்களும், வெஸ்ட் பெங்காலில் 7 ஆயிரம் பேர்களும் என்று நான்-டினரையல் அண்டு ரிமேண்ட் பிரிசினர்ஸ் என்ற முறையில் நீதி மன்றங்களுக்கு கொண்டு வரப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தில் அந்த நிலை தற்போது பெரிதும் குறைந்து, ஒட்டு மொத்தமாக 4,569 நான்-டினரையல் பிரிசினர்ஸ் தான் இருக்கிறார்கள் என்ற அளவில் அது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

*

*

*

*

‘Jurisdiction of Small Causes Court should be enhanced.’

[திரு. சி. பொன்னையன்]

11982 மார்ச் 2

என்று சொன்னார்கள். அரசு ஏற்கெனவே, உத்தரவிட்டிருக்கிறது. 500 ரூபாய் என்றிருக்கிற அந்த பெக்கியூனரி ஜூரிஸ்டிக்ஷன்

‘would be enhanced to Rs. 2,000’.

என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மற்றும் சில பிரச்சனைகளைச் சொன்னார்கள். சில கூறுத்துக்களை நீதி மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கண்டிப்பாக அரசு உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வுகளை எடுத்துச் சொல்லும். உயர்நீதிமன்றமும் அவ்வப்போது மக்களுடைய குறைகளைக் களைய தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதையும் நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேட்சந்தூர் பாலு அவர்கள் பேசுகிறபோது தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு பெயர் சூட்ட வேண்டும், மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதில் சில பிரச்சனைகள் இருந்த காரணத்தால், மைய அரசும் மறுத்திருக்கிற காரணத்தால் அந்த நிலை இருக்கிறது. மீண்டும் இந்த அரசு அது குறித்து முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்று சொல்லி, தமிழில் தீர்ப்புகளைச் செய்தால், மாநில நீதிமன்றங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்த பிறகு, மாண்புமிகு சிங் அவர்களை உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக போட்டிருக்கிறார்களே, அது குறித்து வேதனையாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இது குறித்து இந்த அரசினுடைய எண்ணத்தை மைய அரசுக்கு நாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் தெளிவாகவே தெரியும். அரசியல் சட்டப்படி மைய அரசுக்குத்தான் இறுதி அதிகாரம் இருக்கிறது என்று மாநில அரசு தன்னுடைய உணர்வுகளைத்தான் மைய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அந்த வகையில் மாநில அரசினுடைய உணர்வுகளை தெள்ளத் தெளிவாக, அழுத்தமாக வெளியிட்டு நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மீண்டும் அந்த உணர்வினை வலியுறுத்துவோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், தமிழ்நாட்டினுடைய தலைமை நீதிபதியாக மட்டும் அல்ல, தமிழக உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய எந்த நீதிபதியாக இருப்பினும் கண்டிப்பாக தமிழ் தெரிந்தவராக நன்கு தெரிந்தவராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அரசு ஆணித்தரமான கொள்கையோடு இருக்கிறது. அதை நாங்கள் கண்டிப்பாக மைய அரசிடம் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவோம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 20]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

சிறை நிர்வாகத்தை பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகின்றபோது, குடிநீர் வசதி இல்லை என்றும், உணவின் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும் கழிப்பறைகள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராஜமாணிக்கம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சில சிறைகளில் கழிப்பிடமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது கடந்த காலத்தில் இருந்த நிலைதான். இப்போது நிலைமை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக சென்டிரல் பிரிசன்ஸ் எல்வாற்றிலுமே ஃபிளஷ்-அவுட் சிஸ்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்பதிலே அரசு அக்கரையேடு இருக்கின்றது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு கண்டிப்பாக மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இட வசதிகளை பொறுத்தவரையிலே சேலம், திருச்சி, மதுரை, வேலூர், பாளையங்கோட்டை ஆகிய 5 மத்திய சிறைச்சாலைகளிலும் 200-க்கும் அதிகமான கூடுதல் இடவசதி கொடுப்பதற்காக 296 இலட்சத்தில் பணிகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் 8 மத்திய சிறை, 3 தனி சிறைச்சாலைகள், வேலூர் மாநில மகளிர் சிறை, புதுக்கோட்டை போஸ்ட்டல் பள்ளி, தனிக்கிளைச் சிறைச்சாலைகள், 89 கிளைச் சிறைச்சாலைகள் முதலிய இடங்களில் நீரடிக் கழிப்பிடங்கள், தூய்மையான தண்ணீர் வசதி, சமையல் அறைக் கூடங்கள் ஆகியவற்றை 60,24,000 ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்க நடவடிக்கையினை அரசு ஏற்கெனவே மேற்கொண்டு இருக்கின்றது.

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : சென்னை மத்திய சிறையில் நெருக்கடியைப் போக்கி 1,500 சிறைவாசிகளுக்காக மாதிரி சிறைச்சாலை ஒன்று புழல் பகுதியிலே அனைத்து வசதிகளுடன் புதிதாக்க அமைக்கப்பட இருக்கின்றது. 4 கூடுதல் திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளையும் அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றது. அந்த திறந்தவெளி சிறைகளிலே நெல், காய்கறிகள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்து கைதிகளுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை முடிந்த அளவுக்கு அங்கேயே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து சிறைவாசிகளுக்குத் தரமான உணவு இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிறை நிர்வாகத்திலே முதல் முறையாக எல்லா சிறை கைதிகளுக்கும் திட்ட

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1982 மார்ச் 20]

டப்பட்ட அரிசி உணவு வழங்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டிருக்கின்றது. மேலும் சத்துணவு மற்றும் வகையான உணவு வசதிகள் போன்றவற்றை வழங்குவதுடன் சிறைவாசிகளுக்கு அதாவது அசைவ சிறைவாசிகளுக்கு மாமிசம் வழங்கவும் அதற்கிணையான உணவினை மற்றவர்களுக்கு வழங்கவும் 7-வது நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவிலிருந்து ஒரு கோடியே 35 இலட்சம் ரூபாய் தற்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சிற்றுண்டிச்சாலை வசதிகளை அனைத்து மத்திய சிறைகளிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அனைத்து மத்திய சிறைகளிலும் சிற்றுண்டிச்சாலை வசதிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

அதுமட்டுமல்ல. விடுதலைப்பெற்ற சிறைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையிலே ரிஃபார்மேஷன் என்ற அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் வாழ்வில் அவர்கள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தரிசு நிலங்களை அவர்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டிருக்கின்றது.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது

Parole condition should be further relaxed.

என்று சொன்னார்கள். சிறைவாசிகளின் உறவினர் திருமணத்தில் கலந்துகொள்ளவும் ஆபத்தான நிலையில் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருங்கிய உறவினர்களைக் கண்டு வரவும் அல்லது ஈமச் சடங்குகளில் கலந்துகொண்டு வரவும் அவசர விடுப்பு வழங்க சிறை கண்காணிப்பாளருக்கு அதிகார வரையறை செய்யப்பட்டு அரசு தற்போது ஆணையிட்டிருக்கின்றது. சிறைவாசிகள் சிறையில் இருக்கும் போது கல்வி மற்றும் தொழில்களில் அவர்கள் தேர்ச்சி பெறின் அவர்களுக்கு விசேட தண்டனைச் சலுகை வழங்கப்படும் என்று அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்திருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். சிறைச்சாலையிலே உள்ள கைதிகளுக்கு 14 ஆண்டுகள் ஆன போதிலும் விடுதலை செய்யப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை மாறவேண்டும் என்ற கருத்துப்பட சொன்னார்கள். 433ஏ என்ற பிரிவினை நாங்கள் மாற்றி இந்த அரசு இந்த மன்றத்திலேயே மாற்றி 433பி என்று கொண்டு வந்து அதனை மைய அரசுக்கு அனுப்பியபோது மைய அரசு மறுத்துவிட்டதை இந்த அவை அறியும். எனவே மீண்டும் ஒரு பில்லை இங்கே இன்ட்ரடியூஸ் செய்து பாஸ் செய்து — 14 ஆண்டுக்காலத்திற்கு முன்னாலேயே ஒரு கைதி நல்ல நடத்தை உடையவராக மாறுவாரேயானால் அவருடைய நன்னடத்தைக்கு ஊக்கம் தரப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் குற்றம் செய்த ஒருவன் என்றுமே குற்றவாளிகளாக

[1982 மார்ச் 20]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

தண்டனையைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லாமல் குற்றம் செய்யாத ஒருவனைவிட குற்றம் செய்து உணர்ந்து திருந்துகிறவன் மேலானவன் என்ற நோக்கத்தோடு அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக அந்த சட்டத்தை மீண்டும் நிறைவேற்றி மைய அரசுக்கு இந்த அரசு அனுப்பும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்களே, மைய அரசு மறுத்துவிட்டதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த உத்தரவு ஏற்கெனவே சிறைச்சாலையிலே 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் 14 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருப்பவர்களுக்கா அல்லது.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அதில்,

A clarification has been given by the Supreme Court in the Judgement in that regard in 1978.

உச்ச நீதிமன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் 19—12—1978-க்கு முன்னால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த கைதிகளை நாம் அட்வைஸரி போர்ட் பரிந்துரையின் கீழ் விடுதலை செய்யலாம் என்ற தீர்ப்பைத் தந்திருக்கிற அடிப்படையில் தான் கடந்த சில மாதங்களில் அட்வைஸரி போர்ட் பல கைதிகளை விடுதலை செய்ய தற்போது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் நாம் விரும்புவது நிரந்தர பரிகாரம். இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த மைய அரசு 433 (எ)க்கு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரவில்லையென்றால் மாநில அரசுக்குள்ள அதிகாரத்தை மைய அரசு பறிக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. நன்னடத்தை உள்ள கைதியாக ஒருவர் இருந்து திருந்தவேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு வராமல் போகவும் குற்றவாளி என்றால் திருந்துகிற உள்ளப் பாங்கை நாளைவில் அவர் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கூட நீ பெறக் கூடாது என்று சொல்வது போல் இருப்பதன் காரணமாக அதைத் திருத்துவதற்கு இந்த அரசு மீண்டும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி மைய அரசுக்கு, அனுப்புவோம் என்றுதான் சொன்னேன்.

அடுத்து, உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவை, சர்க்கூட் பெஞ்ச் தமிழகத்தில் குறிப்பாக சென்னையில் வரவேண்டும் என்பது குறித்து நாம் மைய அரசையும், உச்ச நீதிமன்றத்தையும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதி மாண்புமிகு சந்திரசூட் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்திருந்தபோது கூட அவர்களிடம் இது குறித்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய சர்க்கூட் பெஞ்ச் தமிழகத்தில் அமைக்கப்படுமேயானால் அதற்குத் தேவையான வசதிகள் அனைத்தையும் மாநில அரசே செய்து தரும் என்ற உறுதியையும் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். தற்போது சென்னை

[1982 மார்ச் 20]

யில் இருக்கிற சட்டக் கல்லூரி, லா காலேஜ் ப்ரிமிஸஸ்-யையும் அதோடு அதன் அருகில் உள்ள ஒரு புதிய கட்டிடம் ஆகிய இரண்டு கட்டிடங்களையும் முழுமையாக உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு ஒதுக்கி விடுவது என்றும் அதோடு உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதிகள் சென்னையில் தங்குகிறபோது அவர்களுக்கு வசதியான வீட்டு வசதிகள் செய்து தரப்படும் என்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் Staff of the Registry ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள் தங்குவதற்குக்கூட வீட்டு வசதி செய்து தரப்படும் என்றும் உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்களிடம் பிரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறோம். அவர்களுக்கூட லா காலேஜ் ப்ரிமிஸஸ்-யை நேரடியாகச் சென்று பார்வையிட்டு சென்றிருக்கிறார்கள். மைய அரசு ஒரு நல்ல முடிவை இது குறித்து விரைவில் எடுக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

அடுத்து, உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவு மதுரையில் இருக்க வேண்டும் என்ற தார்மிகக் கோரிக்கையை உயர்நீதிமன்றம் சில கட்டங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை யென்றாலும்கூட அதன் தேவையை, மக்கள் சென்னை நோக்கி இவ்வளவு தூரம் வருவதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது என்ற காரணத்தால் மைய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. மத்திய அரசு அந்தக் கோரிக்கையையும் ஏற்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்களும் பேசுகிறபோது சில பிரச்சினைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இஸ்மாயில் கமிஷன் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை, முருகேசன் கமிஷன் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த பணம் ஒரு தடைக்கல்லாக இருப்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவர். கடந்த எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக அதிகப்படியாக, மைய அரசின் ஏழாவது நிதிக் குழுவின் நிதி உதவி அடிப்படையிலும் மாநில அரசின் வருவாயிலிருந்தும் பல நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களை இந்த அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

சிலருக்கு பரிசாக பதவி உயர்வு தரப்படுகிறது என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சொன்னார்கள். அப்படி பரிசாக யாருக்கும் இந்த அரசால் பதவி உயர்வு தரப்படவில்லை. காரணம் இந்த அரசுக்கு பரிசு தரக்கூடிய அளவிற்கு சாதகமாக யாரும் எதுவும் செய்து விடவில்லை. செய்தாலும் அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் அதிகாரிகள் பாரபட்சமில்லாமல், ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற நோக்கமில்லாமல் மக்கள் நலன் கருதி அவர்கள் நேர்மையாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதில்தான் இந்த அரசு அக்கறையாக இருக்கிறது. திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் பேசுகிறபோது

1982 மார்ச் 20] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக பரிசாக பதவி உயர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி அதிகமாக நான் சொல்ல வேண்டிய தேவை இல்லையென்று கருதுகிறேன். காரணம், விதியில் கூட

(பிற்பகல் 1.40)

“When there is enquiry pending the pending enquiry, cannot be a bar for promotion.”

என்றிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் பதவி உயர்வு தாற்காலிகமாக தரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்கூட பதவி உயர்வு தாற்காலிகமாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். உயர்நீதி மன்றம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

‘The Government should pass early orders on the request in the light of G.O. 211 P. & AR, dated 27th February 1980.’

என்ற உத்தரவின் அடிப்படையில்தான், அதோடு, விசாரணை அதிகாரி கூட, அவரை தற்காலிக பணி நீக்கத்திலிருந்து நீக்கி, மேற்கொண்டு சொந்த அடிப்படையில் பணியில் சேர்க்கப்பட்டு, அந்த வகையில் பணியாற்றி புரமோஷன் வருகின்றபோது சீனியாரிடி-கம்-மெரிட் என்று பேசிக்லே பரிசீலிக்கப்பட்டது. அந்த தற்காலிக பதவி உயர்வு கொடுத்ததும், மற்றவர்களைவிட அவருக்கு அன்-பிளமிஷ்ட் என்று இருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான். மற்றவர்களுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு விசாரணை, இரண்டு விசாரணை, மூன்று விசாரணை என்றிருக்கின்ற காரணத்தினால், பியூர்லி சீனியாரிடி-கம்-மெரிட் பேசிக்லே, என்ற அடிப்படையில் பதவி உயர்வு செய்யப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. விசாரணை தற்போது நடந்து வருகிறது. இறுதி முடிவு என்னவோ, அந்த முடிவின் அடிப்படையில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

‘When charges are pending against all the persons, a person against whom records are favourably better was being temporarily promoted, taking into account his seniority.’

விசாரணை முடிவுகள் அடிப்படையில், அந்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி, மற்ற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

We cannot have things prejudged

உயர்நீதி மன்றத்திலே மனோகரன் வழக்கிலே ஒரு தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 மார்ச் 20]

Government cannot take action against any Officer based on the findings of an Enquiry Commission.

என்று தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போதும்,

‘Based on independent materials other than materials covered by Commission alone, action can be taken by the Government.’

என்ற தீர்ப்பை நீதிபதி மோகன் டிவிஷன் பென்ஞ் தீர்ப்பாகச் சொல்லியிருக்கின்ற காரணத்தால், உயர்நீதி மன்றத்தின் அந்தத் தீர்ப்பிற்கு உட்பட்டுத்தான் செயல்பட வேண்டும் என்பதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பலவிதமான கோரிக்கைகளை விடுத்தார்கள். உணவு நல்லமுறையிலே இல்லை, அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு சிறைச்சாலையிலும் உபயோகிக்கப்படும் உணவு தரமாக, ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே, உடனடியாக கண்காணிப்புக் குழுவை ஏற்படுத்த, அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். அதைப் போலவே, சிறை வார்டர்கள், காவலர்கள் பொறுத்தவரையில், தற்போது அவர்களுக்கு அரைக் கால் சட்டைக் கொடுப்பதற்குப்பதிலாக, முழுக்கால் சட்டையும், பிளாக் ஷூவும் வழங்குவதற்கான முடிவு எடுத்திருக்கிறோம்.

அதைப்போலவே, சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் பணியாற்றக்கூடிய தற்காலிக பெண் காவலர்களுக்கு தற்போது ரூ. 5 தினக் கூலியாக வழங்கப்படுகிறது. அதை ரூ. 7½ யாக தற்போது உயர்த்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே, தமிழ்நாடு வருவாய்த் துறையின் கீழிருந்த 119 கிளைச் சிறைச்சாலைகளில் 26 கிளை சிறைச்சாலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும், பலமுறை பேசுகின்றபோது, ரெவின்யூ நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள கிளை சிறைச்சாலைகள் மிகமிக வசதி குறைவுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன, அவைகளை சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே 1982-83 ஆம் ஆண்டிலே 55 கிளைச் சிறைச்சாலைகளையும், அடுத்த ஆண்டில் மீதமுள்ள 38 கிளைச் சிறைச்சாலைகளையும் சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தின் கீழ் அரசு கொண்டு வரும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலவேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சூறிப்பாக ஜப்தி நடவடிக்கையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1982 மார்ச் 20] [திரு. சி. பொன்னையன்]

கள் சொன்னார்கள். ஜப்தி நடவடிக்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று என்பதை முதற்கண் அவைக்கு நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் ஏதோ மாநில அரசு விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஜப்தி நடவடிக்கைகளைச் செய்கிறது என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக இந்த விளக்கத்தை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கூட இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரைக்கும் அரசியல் உணர்வுகளுக்கு அப்பால் நின்று தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்த கிராமப்புற முன்னேற்றத்தை மனத்திலே கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளை நான் விடுக்க விரும்புகிறேன். காரணம் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பிறகு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல்வர் ஆனதற்குப்பிறகு பாரதத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக பல கோடி ரூபாய்களை வழங்கியிருக்கிறது என்பதை ஏற்கெனவே நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்திருக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிகளின் துயர்துடைக்க வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதற்கு இதுகாறும் ஆணைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அதையும் மீறி விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்களது கடன்களை வசூல் செய்ய வேண்டிய கட்டாயநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் செய்வது என்பது வேறு.

ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் தரமுடியாது என்ற நிலையைத் தொடர்ந்து எடுப்பார்களானால் அதனால் ஏற்படுகின்ற பின்விளைவுகள் என்ன என்பதனை மைய அரசு மாநில அரசுக்கு அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டுகிற காரணத்தினால் அந்த அடிப்படையில் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இதுகாறும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பல்வகைக் கடன்களாக 341.48 கோடி ரூபாய் நிலுவையாக இருந்தது. இந்த 122.90 கோடி ரூபாயில் 341.48 கோடி ரூபாய் ஓவர் டியூஸ் ஆகி தவணை கடந்த கடன்களாக மாறி உடனடியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அந்தக் கடன் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நாம் வசூலிக்கத் தவறுவோமானால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை மைய அரசு ரிசர்வ் வங்கி, ஏ.ஆர்.டி.சி. உலக வங்கி போன்றவை அவ்வப்போது சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றன. இது குறித்து இந்த அவைக்கு நான் பல முறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். கடனை வசூல் செய்வதிலே அரசு மெத்தனமாக இருக்குமேயானால் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு அடுத்த பயிருக்குக் கடன் தரக்கூடிய நிலை இல்லாமல் தமிழ்நாடு பிளாக் லிஸ்டிலே சேர்க்கப்படும் என்ற

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 மார்ச் 20]

எச்சரிக்கை கூட செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னாலே அந்த எச்சரிக்கையை ரிசர்வ் வங்கியும், ஏ.ஆர்.டி.சி.யும், உலகவங்கி போன்றவைகளும் மைய அரசும் தெரிவித்தும் நாங்கள் வேண்டியதன் அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட பல மாநில அரசுகளுக்கு வாய்ப்பை தந்தார்கள்.

தற்போது இறுதியாகத் தெரிவித்து விட்டார்கள். 30-6-82 க்குள் இந்த கடன் வசூல் செய்வதை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்றால் தமிழ்நாடு பிளாக் லிஸ்ட்டிலே சேர்க்கப்படும் என்று பலமுறை எழுதியிருக்கிறார்கள். 26 ஜூன் 1979 ஆம் ஆண்டிலே மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சராக இருந்த திரு. பர்னாலா மாநில அரசுக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார்.

‘Please refer to my D. O. letter No. 1048;M, dated the 28th February 1979, regarding the position of overdues of the Tamil Nadu Land Development Bank and its primaries and on the need to evolve a time-bound rehabilitation programme so as to enable these institution to participate in the Third ARDC Credit Project.

என்று குறிப்பிட்டு

‘So as to enable these institutions to participate in the third ARDC Credit Project

எனச் சொல்லி அனைத்து முயற்சிகளையும் அரசு கண்டிப்பாக எடுக்க வேண்டும் என்று திரு பர்னாலா அவர்கள் அப்போது குறிப்பிட்டார்கள்.

அதைப்போலவே மைய விவசாய அமைச்சர் திரு ராவ் பிரேந்திரசிங் அவர்கள் மாண்புமிகு மாநில கவர்னர் அவர்களுக்கே ஒரு அஞ்சலை எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த அஞ்சலிலே,

‘As you are aware’ institutional credit has become significant for agricultural and rural development in the context of our plans and Programmes,

என எழுதி

‘The Land Development Bank of your State is one such institution. Unless effective steps are taken for the recovery of loans due, I am afraid that your State may be faced with a choking of funds through the Land Development Banks which will hamper development programmes.’

1982 மார்ச் 20] [திரு. சி. பொன்னையன்]

என 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 27 இல் நேரடியாக ஒரு தாக்கீதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

அதை அடுத்து, 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 2 ஆம் தேதியன்று மைய அரசிடமிருந்து மீண்டும் தாக்கீது திரு ராவ் பிரேந்திர சிங் அவர்களிடமிருந்து வந்தது. அதிலே அவர்கள் சற்று சீரியஸ்ஸாகவே எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-60]

Despite certain measures taken by the State Government in implementing the rehabilitation programme, I find that the overdues position of the SLDB and its primaries continues to be unsatisfactory.....

You will agree with me that against this background it would be difficult for the S. L. D. B. to implement the programmes involving their investments in the Farm sector. As you are aware with great difficulties that we could persuade I.D.A.—I.D.A. means International Development Agency not to insist on the exclusion of certain states including Tamil Nadu from the ARDC III Credit Project, which commenced on 2nd January 1980.

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது, இண்டர்நேஷனல் டெவலப்மென்ட் ஏஜென்சி உலக வங்கியினுடைய ஒரு பிரிவு தமிழகத்தை அடுத்த கடனுக்கு தகுதியுடையது இல்லை என்று ஒதுக்கிவிடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது, எனவே உடனே கடனை வசூல் செய்யுங்கள் என்று மாண்புமிகு ராவ் பிரேந்தர் சிங் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

You will share with me the anxiety that we should not lose I.D.A. assistance due to lack of satisfactory recovery performance in a few States, like Tamil Nadu.

என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு மத்திய நிதியமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கூட்டிசம்பர் 3 ஆம் நாள் 1980-ல் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு ஒரு அஞ்சல் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

I am writing this letter to invite your personal attention to the very serious and critical problem of overdues of the State Land Development Bank and those of the primary Land Development Banks or Tamil Nadu.

என்று எழுதி அதிலே மிக முக்கியமாக அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்—

[திரு. சி. பொன்னையன்]

1982 மார்ச் 20]

In this context, the very sharp deterioration in the overdues position in Tamil Nadu is causing us deep concern. The World Bank have pointed out to us the worsening overdues position of the SEDB and PLDBs and have indicated that Tamil Nadu State may not even be eligible for continued participation in ARDC III when the strict eligibility criteria of recovery of 50 per cent overdues come into force shortly. The continuance of this situation will naturally affect adversely the State's inclusion in ARDC IV by the World Bank. It will be most embarrassing if such a situation were to arise as it would detract from the objective of nationwide coverage of ARDC credit projects. It scome from the position of overdues of SLDBs. and PLDBs that no vigorous follow-up action has been taken for implementing rehabilitation programme and to recover overdues.

என்று சொல்லி கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 27 ஆம் தேதியன்று மீண்டும் விவசாயத் துறை மத்திய அமைச்சரிடமிருந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு ஒரு தாக்கீது வந்தது. அதிலே அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள்

You may kindly recall that, while addressing the National Development Council on the 13th February, 1981, the Prime Minister had referred to the need for caution in taking decisions concerning recovery of loans

என்று சொல்லி

This is despite the fact that the loans advanced by the Co-operative Land Development Banks are essentially given for creation of productive assets. As a result of poor recovery, four or five major States of India, including Tamil Nadu run the risk of being denied their share of credit provided by the World Bank to the Agricultural Refinance and Development Corporation.

என்று சொன்னார்கள். சொல்லி இறுதியாக எச்சரிக்கையாகவே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய சார்பிலே

If their capacity to meet the increasing needs of the rural sector is impaired in any way, the pace of progress in rural areas will itself be jeopardise. It is, therefore necessary to refrain from taking decisions that have long-term adverse effects on the efficient functioning of the co-operative credit institution like blanket measures for write-off or suspension of recovery or total ban on the use of coercive processes.

என்று சொல்லி ஜப்தி நடவடிக்கை போன்ற கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து கடனை வசூலிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஏ.ஆர்.டி.சி. யிடமிருந்து 1981 ஜனவரி 11 ஆம்

1982 மார்ச் 20]

தேதியன்று நேரடியாக அஞ்சல் அரசுக்கு வந்தது. ஜப்தி போன்ற கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து கடனை வசூலிக்காவிட்டால் தமிழகம் அடுத்த விவசாயத்திற்கு கடன் பெறக்கூடிய தகுதியை இழந்துவிடும் என்ற எச்சரிக்கையை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் இந்த அளவிற்கு சுட்டிக்காட்டுவதற்கு காரணம், பிரச்னைகள் விவசாயிகள் மத்தியிலே இல்லாமல் இல்லை; இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. அந்த காரணத்தாலே தான் எந்த மாநிலமும் தராத அளவிற்கு 200 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு சலுகைகளை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தந்தது. விவசாயிகளுடைய குறைகளை களைவதற்கு மாண்புமிகு முனுஆதி அவர்கள் தலைமையில் உயர்மட்ட குழு ஒன்று கூட செயலாற்றிவருவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், அவையும் தெளிவாக அறிவார்கள். விவசாயிகளுக்குத் சில சலுகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுத்து, அத்தகைய சலுகைகளைச் செய்தாலும்கூட அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசிலுடைய வருவாயிலிருந்துகூட அவர்களுக்கு அந்தத் கடனை ரத்து செய்வது கூடாது என்றும் மாநில அரசு அப்படி கடனை ரத்து செய்வது என்ற ஒரு முடிவுக்கு வருமேயானால் மாநில அரசுக்கு மைய அரசு ஒதுக்கக்கூடிய நிதியிலிருந்து அது குறைக்கப்பட்டு விடும் என்கூட மாநில அரசை மைய அரசு அச்சுறுத்துகிற காரணத்தால் தரவேண்டிய கடனை விவசாயிகள் தராமல் இருக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தமிழக விவசாயிகளுடைய ஒட்டுமொத்த நலன் கருதி, தமிழகம் பிளாக் லிஸ்ட் ஆகிவிட்டால் அடுத்த பயிருக்குக் கடன் கிடைக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற அச்சுறுத்தல் காரணமாய் எப்படியும் இந்தக் கடனை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகிறது.

அதே நேரத்தில் சில விவசாயிகள் உடனடியாகப் பணத்தைத் தரமுடியவில்லை. நாங்கள் 15 தினங்கள் அல்லது 20 தினங்கள் அல்லது 25 தினங்களுக்குள் அடுத்த தவணையில் தருவேன் என்று சொல்வார்களானால் அதையும் பரிவோடு கருதி, அவர்கள் இன்னலுக்கு ஆளாக்கப்படக்கூடாது, ஆனாலும் கடன் வசூல் கண்டிப்பாக நடைபெற்றாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் நடவடிக்கையை அரசு தற்போது மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதனை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கெனவே “நாசே” என்ற ஒரு அமைப்பின் மூலமாகப் படித்து வேலையில்லாமலிருக்கிற இளைஞர்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை முதன் முறையாக, தமிழகத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த

[1982 மார்ச் 20]

அமைப்பினுடைய கிளைகளைத் தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு வட்ட அளவிலும் ஏற்படுத்தி, அதன்மூலமாக, கிட்டத்தட்ட 1,75,000 பேர்களுக்கு Self employment Scheme க்கு வேலை வாய்ப்பு, குறிப்பாக சைக்கிள்கடை, தையற்கடை, சலூன், சலவைச்சாலை தச்சப்பட்டறை போன்றவை அமைத்து வேலை வாய்ப்பு தரக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை அரசு தற்போது தீட்டி இருக்கிறது. இதை வரும் ஆண்டிலே அரசு நடைமுறைப்படுத்தும் எனக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவுக் வளர்ச்சிக் கழகம் என்ற ஒன்றை எப்படி, தேசிய அளவில் N.C.D.C. இருக்கிறதோ, அதைப்போலவே தமிழகத்திலே இருக்கிற கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் கடன் பெறுவதற்கும், அவைகளில் வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையிலும் ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

அடுத்து, நுகர்வோர் கூட்டுறவு அங்காடிகள் திறம்பட செயல்பட, ஆலோசனை வழங்க, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

அதைப்போலவே, கூட்டுறவு கடன்கள் செலுத்தாதவர்கள் நிலங்களை, கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்திருந்தால், அக்கடன் தொகைகளைத் திருப்பி செலுத்தியவுடன், ஜப்தி செய்த நிலம் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்கு உரிமம் என்ற முறையிலே வந்துவிட்ட பிறகு, அந்தச் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் அந்தக் கடனைத் தரமுடியும் என்ற நிலைமைக்கு வருவார்களானால், அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைத் திருப்பித் தரலாம் என்று இன்றைய தினம் அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

அதைப் போலவே, மினி சூப்பர் மார்க்கெட் பொறுத்த வரைக்கும் பல வட்ட அளவிலே அவை இல்லாமலிருக்கின்றன. வரும் ஆண்டுகளில், தமிழகத்தில் 82 வட்டத் தலைநகரங்களில் கூட்டுறவு மினி சூப்பர் மார்க்கெட்டுகளை, பல்பொருள்களும் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு, அவற்றை ஏற்பாடு செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கடந்த சில மாதங்களாக, டி.யூ.சீ.எஸ். காமதேனு, மற்றும் சிந்தாமணி மூலமாக காய்கறிகளை ஊட்டியிலிருந்து நேரடியாகக் கொண்டுவந்து, அருகாமையிலிருக்கிற கிராமங்களிலிருந்து நேரடியாகப் பெற்று, மக்களுக்கு அதை விநியோகிக்கும் முறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு அது தற்போது வெற்றிகரமாக இயங்கி வருகிறது. மிகத் குறைந்த விலைக்கு அந்த அங்காடிகள் மூலமாகத் தற்போது காய்கறிகள் தரப்படுகின்றன. இந்த முறை

1982 மார்ச் 20] திரு சி. பொன்னையன்

இப்பொழுது வெற்றிகரமாக இருக்கிற காரணத்தால் வரும் ஆண்டிலே இந்தத் திட்டத்தை, திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய நகரங்களில் செயல்படுத்தவும், சென்னையில் முழுமையாக அதை விரிவுபடுத்தவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[பிற்பகல் 2-00]

மேலும், தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவன குறிப்பேடுகளை யெல்லாம் தனியாரும் பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தரலாம் என்ற நிலையை மாற்றி அரசு ஒரு ஆணையின் மூலம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகத்தான் இந்தத் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவன குறிப்பேடுகளை மாணவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்ற உத்தரவை அரசு இட்டிருக்கிறது.

தேங்காய் விலை அதிகமாக இருந்தாலும் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை; வாங்கி உண்ணுகின்ற நுகர்வோருக்கும் அதிக விலை என்ற நிலையைப் போக்குவதற்காக உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து நேரடியாகத் தேங்காயைக் கொள்முதல் செய்து மக்களுக்குக் குறைந்த விலையிலே விநியோகம் செய்வதற்காக உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கமும் தரக்கூடிய அளவிற்கு Coconut Development Corporation of the Govt. of India. இதனுடைய உதவியைப் பெற்றுத் தமிழகத்தில் தற்போது முதன்முறையாகப் பட்டுக்கோட்டையிலே தேங்காய் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுவிற்பனை சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போன்ற கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் சிலவற்றை தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஏற்படுத்த வரும் ஆண்டில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

நகைக் கடனைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகின்ற பொழுது சொன்னார்கள். நகைக்கடனைப் பொறுத்த வரைக்கும் மாநில அரசு பார்த்து நகைக்கடனைத் தருவதை நிறுத்திவிட வில்லை என்பதனை நான் முதற்கண் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரிசர்வ் வங்கியினுடைய கைட்லன்ஸ் அப்படியே இருக்கிறது. ரிசர்வ் வங்கியினுடைய கைட்லன்ஸ் அப்படியிருக்கின்ற காரணத்தால்தான் நகைக்கடனை நாம் எதிர் பார்க்கின்ற அளவிற்கு, வரும் ஆண்டிலே தர முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், கடந்த காலத்தில் இல்லாத அளவிற்கு 1975-76-ஆம் ஆண்டில் வெறும் 21 கோடியே 83 இலட்சம் மட்டுமே நகைக்கடன் என்று இருந்த நிலை மாறி 1981-82-இல் 154 கோடியே 25 இலட்சம் நகைக்கடன் தரப்பட்டிருக்கின்றது. மார்வாரிகள்—மணிலென்டார்ஸ்னுடைய கொடுமையிலிருந்து சாதாரண மக்கள் விடுதலை பெறவேண்டுமென்ற நோக்கோடுதான் இந்தத் திட்டத்தை நாம்

திரு சி. பொன்னையன் [1982 மார்ச் 20]

விரிவுபடுத்தினோம். ஆனாலும், தற்போது ரிசர்வ் வங்கியைப் பொறுத்த வரைக்கும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் தங்களிடம் உள்ள கால மற்றும் கேட்புக் குறிப்புகளில் 5 சதவீதத்திற்கு மேல் நகைக் கடன்களாக வழங்கக் கூடாது என கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடன் சங்கங்கள் தங்கள் சொந்த நிதியிலிருந்தே நகைக் கடன்களை வழங்க வேண்டிய நிலை இருக்கின்றன. ஆனால் வாங்கிய கடனை விவசாயிகள் திருப்பித் தராத நிலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சொந்த நிதி வசதி எந்த அளவிற்கு இருக்கும் என்பதும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். இதை 15 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்ற அரசின் கோரிக்கையை ரிசர்வ் வங்கி மறுத்துவிட்ட காரணத்தால் இந்த நிலையிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த நிலையிலும் கிட்டத்தட்ட 100, 150 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அடுத்த ஆண்டு நகைக் கடனைச் சொந்த நிதியிலிருந்தும் கொடுப்பதற்கு இந்த 5 சதவீதம் என்ற கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே கொடுக்க அரசு நடவடிக்கையெடுக்கும் என சொல்கிறேன். தற்போது Recovery is expeditiously being taken up. அந்தந்த மைய வங்கிகளுக்கு வருவாய் அதிகமான பிறகு நகைக் கடன் கொடுப்பது இன்னும் சில வாரங்களிலே தொடர்ந்து மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதையும் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கட்டுப்பாட்டுத் துணிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் மைய அரசு கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலமாக ஏழைகளுக்குத் தரக் கூடிய அந்தந்தத் துணிகளை—கண்ட்ரோல் க்ளாத்தினுடைய விலையை உயர்த்தி விட்டார்கள். அப்படிச் கட்டுப்பாட்டுத் துணிகளுடைய விலையை மைய அரசு உயர்த்தி விட்ட காரணத்தால் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலமாக ஏற்கெனவே வாங்கியிருக்கின்ற துணிகள் போக, புதிதாக எதை வாங்கினாலும் விற்க முடியாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. காரணம், மைய அரசு உயர்த்தியிருக்கின்ற அந்த விலை ஓப்பன் மார்க்கெட்டிலேயே தனியார் விற்கின்ற விலையைவிட அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், எந்த நலிந்த பிரிவினருக்காகக் கூட்டுறவு அமைப்பு இருக்கிறதோ, கண்ட்ரோல்ட் க்ளாத்த் விற்கப்பட வேண்டுமோ அந்த நலிந்த பிரிவினர் மைய அரசு விலை உயர்வை ஏற்படுத்தியதால் அந்தப் பலனை நுகர முடியாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறார்கள். இது குறித்துக்கூட அரசு மைய அரசுக்குச் சொல்லியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் பேசும் பொழுது சொன்னார்கள். ரிசர்வ் வங்கி ஒரு பர்சன்ட் வட்டியை ஏற்றிவிட்டது என. இது குறித்து மாநில அரசும் கவலை கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே விவசாயிகள் தங்களிடமிருந்து

1982 மார்ச் 20]

திரு சி. பொன்னையன்

பெறக்கூடிய வட்டியினைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும்போது ரிசர்வ் வங்கி ஒரு சதவீதம் வட்டியினைத் தற்போது உயர்த்தி விட்ட காரணத்தால் தவிர்க்க முடியாத நிலையிலே, குறிப்பாக, விவசாயிகள், நெசவாளிகளுக்குக் கெல்லாம் அவர்கள் பெருகின்ற கடனில் 1 சதவீதத்தை உயர்த்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரிசர்வ் வங்கி மீண்டும் மைய அரசும் இந்த வட்டி உயர்வைக் குறைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அரசுக்கு இருக்கிறது. இது குறித்து அரசு மைய அரசோடு கண்டிப்பாக பேசும். அதையொட்டி, டிபரன்ஷியல் ரேட் ஆப் இன்டரஸ்ட் என்று ஒரு திட்டத்தை முதன் முறையாகத் தமிழகத் திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நாட்டுடைமையாக்கப் பட்ட வங்கிகளில் 4 சதவீதம் டிபரன்ஷியல் ரேட் ஆப் இன்டரஸ்ட் கடன் வழங்குகின்ற திட்டம் ஏற்கெனவே இருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாகவும் Not only for urban Corporation Bank but for all credit institution 4 சதவீதம் டிபரன்ஷியல் ரேட் ஆப் இன்டரஸ்ட் என்ற முறையில் நலிந்த பிரிவினருக்கு, ஆடு, மாடுகள், கறவை மாடுகள் ரிசர்வ் வங்கியில் அனுமதிக்கப்பட்ட சிறுதொழில் மற்றும் குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குக் கடன் தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அந்தத் திட்டத்தை வரும் ஆண்டில் தீவிரமாக அனைத்துப் பகுதிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்த அரசு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையில். பல்வேறு சிறப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்ற அதே நேரத்தில் ஊழியர்களுடைய வருவாயையும் ஊதியமும் ஒரு நல்ல நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்பதை அரசு உணருகிறது. அந்த அடிப்படையில் பிரைமரி லான்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்க் ஊழியர்களுக்கு ஏற்கெனவே சில சலுகைகள் தந்திருக்கிறோம். இன்னும் சில சலுகைகளையும் தர அரசு எண்ணியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், மினிமம் வேஜ் ஆக்ட் கண்டிப்பாக ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கத்திலும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற உத்தரவையும் அரசு இட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதிய கூட்டுறவுச் சட்டம் எப்போது வரும் என்ற அச்சம் தேவையில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்கள் கூட அச்சப்பட வேண்டாம். பன்னெடுங்காலமாக இந்தச் சட்டம் வராமல் இருந்த போதிலும் தற்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுடைய நல்ல ஆலோசனை ஆதரவின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் நலிந்த பிரிவினருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை தரக்கூடிய சட்டமாக அமைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் குறைபாடுகள் இல்லாத சட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு தவறுகள் செய்ய

திரு சி. போன்னையன்

[1982 மார்ச் 20]

வாய்ப்பில்லாத அளவுக்கு There should be self checking sys'tems என்ற அடிப்படையில், இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வர இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபிறகு அரசியல் வாதிகள் கூட அதிகமாக, எந்த ஆட்சி இருந்தாலும், தலையிட முடியாத நிலைமை ஏற்படும். மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் அமையும். இந்தச் சட்டம் இந்த அளவு வரக்கூடிய அளவுக்கு, ஒத்துழைத்த அனைத்துக் கட்சிகளையும் சார்ந்த பொறுக்குக் குழு உறுப்பினர்களுக்குக் கூட நன்றியைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அனைவருக்கும் நான் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில், நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இருக்கிறேன். உங்களுடைய கோரிக்கைகளை, அந்தக் கோரிக்கைகளுடைய தன்மையின் அடிப்படையில், அரசு ஆய்ந்து, தக்க நடவடிக்கைகளை அவ்வப்போது எடுக்கும் என்று உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. துரைராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, பெரியார் மாவட்டம் தாராபுரத்தில் ஒரு புதிய சப் சோர்ட் திறக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா..... (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது பல விஷயங்களை நலிந்த பிரிவினருக்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி. ஆனால், நம்முடைய உயர்நீதிமன்றம் நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தபிறகும் கூட இன்றைக்கு இருக்கின்ற அமைப்பின்படி நலிந்த சமூகாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதிலே வேலை வாய்ப்பு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இல்லை. அவர்களே நேரடியாக நியமனம் செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய பங்குகளைக் கொடுப்பதில்லை. அதற்கு வருங்காலத்தில் ஆவன செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்கு ரே வேண்டியதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஜெயிலிலே இருக்கின்ற வார்டர்களில் பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை ரூ. 5-லிருந்து ரூ. 7½ஆக உயர்த்தியிருப்பதற்கு நன்றி சொன்னாலும், 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டு வேலை செய்கின்றவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை, அவர்கள் ஓய்வுகாலத்தில் எந்தவிதமான உதவித் தொகையும் கொடுப்பதில்லை. குறிப்பாக, சென்னை சிறைச்சாலையிலே, சின்தங்கியு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள்

1982 மார்ச் 20] திரு எல். இளையபேருமாள்

வேலையிலிருந்து சென்ற பிறகு, அவர்கள் நடுத்தெருவில் நிற்கக் கூடிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருங்காலத்திலாவது, அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதி மன்றத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான சதவீதம் ஒதுக்கப்படவில்லையென்பது குறித்து, உயர்நீதிமன்றத்திற்குக் கண்டிப்பாக இந்த அரசு சொல்லும். உயர்நீதிமன்றமாக இருந்தாலும், மற்ற நீதித் துறையாக இருந்தாலும், அரசாக இருந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் கண்டிப்பாக அந்த 18 சதவீதம் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை அரசினுடைய ஆணித்தரமான கொள்கை. அதுகுறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். அண்மையில் கூட டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் செலக்ஷன் பொறுத்தவரைக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதி அமர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கம்யூனல் ஜி.ஓ.வில் இருந்தால் கூட யாரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் அரசுக்கு அந்தப் பரிந்துரை வந்தபோது, அரசு அதைத் திருப்பி உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவர் பெயர் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் பேனலில் இல்லை. அதையும் சேர்த்து அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2-10)

கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் ச. பாலன், ஏ. டி. கருப்பையா ஆகியோர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் கே. கல்லன், கே. ஆர். சுந்தரம் ஆகியோர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கையின் எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,20,58,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

[1982 மார்ச் 20]

கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

திருவாளர்கள் கு. ரமணி, தி. க. நல்லப்பன், சு. பாலன் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திரு நா. சிவஞானம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,47,66,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு.

திருவாளர்கள் கே. எம். தங்கமணி, கு. ரமணி, எம். ஆறுமுகம் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திரு பெ. சு. திருவேங்கடம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,72,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவலக இத்துடன் முடிவுற்று, 22-3-1982 காலை 9-0 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-12 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.